

OPIKELIJAKUNTATOIMINNAN JA OPIKELUN YHDISTÄMINEN AMMATTIKORKEAKOULUSSA

Sari Huttunen
Elina Salo

Opinnäytetyö
Syyskuu 2009

Palvelujen tuottaminen ja johtaminen
Matkailu- ravitsemis- ja talousala

Tekijät HUTTUNEN, Sari SALO, Elina	Julkaisun laji Opinnäytetyö	Päivämäärä 7.9.2009
	Sivumäärä 62	Julkaisun kieli Suomi
	Luottamuksellisuus () saakka	Verkojulkaisulupa myönnetty (X)
Työn nimi OPISKELIJAKUNTATOIMINNAN JA OPISKELUN YHDISTÄMINEN AMMATTIKORKEAKOULUSSA		
Koulutusohjelma Palvelujen tuottaminen ja johtaminen		
Työn ohjaajat IMMONEN, Heli-Riikka, RUTH-VIITANEN, Mira		
Toimeksiantaja Jyväskylän ammattikorkeakoulu		
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää, miten opiskelijakuntatoiminnan ja opiskelun yhdistäminen ammattikorkeakoulussa onnistuu. Työssä selvitettiin opiskelija-aktiivien ajankäyttöä ja motivaatiota osallistua opiskelijakunnan toimintaan. Työn tuloksena saatiin ammattikorkeakoululle kehitysehdotuksia opiskelija-aktiivien kannustamiseen ja motivoimiseen. Opinnäytetyö toteutettiin tekemällä seitsemän yksilöhaastattelua, yksi ryhmähaastattelu ja kysely. Haastatteluilla ja kyselyillä saatiin kerättyä tietoa koulutusajajärjestöiltä, Jyväskylän ammattikorkeakoulun opiskelijakunta JAMKOn hallitukselta ja edustajistolta.</p> <p>Aktiivitoiminta koettiin opettavaiseksi ja hyödylliseksi ja sen avulla opiskelijat olivat luo- neet uusia ihmissuhteita ja verkostoja sekä pystyneet kehittymään ihmisinä. Opiskelija- kuntatoiminta kuitenkin vie aikaa opiskeluilta. Ratkaisuna tähän nähtiin muun muassa vaihtoehtoiset opintojen suoritusmuodot. Tutkimuksesta selvisi myös että ammattikor- keakoulun opettajien ja muun henkilökunnan tietämys opiskelijakuntatoiminnasta on vajavaista. Opiskelija-aktiivien tulisi olla oma-aloitteisempia opintopisteiden hakemises- sa sekä opiskelujen ja opiskelija-aktiivitoiminnan yhdistämisen edistämässä.</p> <p>Tutkimus osoitti, että selkeyttämällä opintopisteiden myöntämistä sekä henkilökuntaa tiedottamalla voitaisiin parantaa opiskelija-aktiivien motivoitumista. Joustavat opiske- lumuodot olisivat myös kehitystä oikeaan suuntaan. Opiskelijakuntatoiminnasta saata- van osaamisen tunnistaminen auttaisi opiskelija-aktiivitoimijaa motivoitumaan myös opintoja kohtaan. Yhteistyötä ammattikorkeakoulun ja opiskelijakunnan välillä toivottiin kehittävän.</p>		
Avainsanat (asiasanat) JAMKO, opiskelijajärjestöt, motivaatio, ajankäyttö, korkeakouluopiskelu		
Muut tiedot		

Authors	Type of publication	Date
HUTTUNEN, Sari	Bachelor's Thesis	07092009
SALO, Elina	Pages	Language
	62	Finnish
	Confidential () Until	Permission for web publication (X)
Title		
COMBINING STUDENT UNION ACTIVITY AND THE STUDIES AT THE UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES		
Degree Programme		
Degree Programme in Service Management		
Tutors		
IMMONEN, Heli-Riikka, RUTH-VIITANEN, Mira		
Assigned by		
JAMK University of Applied Sciences		
Abstract		
<p>The aim of the thesis was to study how students can combine student union activity and the studies at the University of Applied Sciences. It was examined what motivates the students and how they manage their time. The results can be utilized as development suggestions for JAMK University of Applied Sciences on how to support and motivate student activists. This study was conducted through seven individual interviews, one group interview and an inquiry. The interviewees were student activists who had worked in different tasks in the student union JAMKO, a body of representatives and student field organizations.</p> <p>Working in the student union was considered to be an educational and useful activity. The student union work, however, is time-consuming and can also have a negative effect on the progress of one's studies. It was found out that the teachers and staff did not have enough knowledge regarding the student union work. Furthermore, the student activists should show more initiative in combining student union activity and the studies at the university of applied sciences.</p> <p>This study showed that alternative forms of completing the studies, informing the teachers and staff about the student union work and making acquiring credits easier would be good ways to support student activists in their studies. It is recommended that there would be increased cooperation between JAMK University of Applied Sciences and the student union JAMKO.</p>		
Keywords		
JAMKO, student union, motivation, time management, studying in the University of Applied Sciences		
Miscellaneous		

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO.....	3
2 OPISKELIJA-AKTIIVIN TOIMINTAYMPÄRISTÖT.....	5
2.1 Ammattikorkeakoulu.....	5
2.2 Opiskelijakuntatoiminta.....	7
2.2.1 Suomen ammattikorkeakouluopiskelijakuntien liitto SAMOK ry.....	8
2.2.2 Opiskelijakunta JAMKO.....	9
2.2.3 Näkökulmia opiskelijakuntatoimintaan Suomessa.....	13
3 JÄRJESTÖTOIMINNAN MOTIVAATIOOTEKIJÄT.....	16
3.1 Näkökulmia motivaatioon.....	16
3.2 Vapaaehtoistoimijan motiivit.....	19
3.3 Vapaaehtoismotivaation timanttimalli.....	19
4 JÄRJESTÖTOIMINTA OSANA OPISKELIJAN ARKEA.....	22
4.1 Vapaa-ajan merkitys nuorelle.....	22
4.2 Opiskelijoiden jaksaminen.....	23
4.3 Järjestötoimintaan osallistuminen.....	25
5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS.....	26
6 TUTKIMUSTULOKSET.....	30
6.1 Tutkimustulosten analysointi teemoittain.....	30
6.1.1 "Se vaan kiinnosti".....	31
6.1.2 "Sinne toimistolle ku menee, niin sieltä ei pääse pois".....	33
6.1.3 "Kai ne ois vaan sanonu, että joo, titulei, heippa... sen kun meet".....	37
6.1.4 "Kannattaa lähteä järjestötoimintaan mukaan".....	39
6.1.5 "... et se [opintopisteiden saanti] malli olis yhtenäinen ja semmonen helppo...".....	42
6.2 Tulosten vertailu timanttimalliin.....	42
7 POHDINTA.....	45
LIITTEET.....	54
Liite 1. Ote JAMKOn puheenjohtajan työaikaseurannasta.....	54
Liite 2. Haastatteluissa käytetyt kysymykset.....	58
Liite 3. Kysely koulutuslajärjestöille.....	60
Liite 4. Opiskelija-aktiivina toimiminen -opintojakson kuvaus.....	61

KUVIOT

Kuvio 1. JAMKOn organisaatiokaavio	9
Kuvio 2. Vapaaehtoistoiminnan timanttimalli	20
Kuvio 3. Kiireen kokemisen yleisyys lukiolaisten ja yliopisto-opiskelijoiden keskuudessa.	24

1 JOHDANTO

”Ne [opettajat ja koulun henkilökunta] vaan luulee, että se [opiskelijakuntatoiminta] on jotain, jotain paperiruuksujen askartelua ja ja kaikkee tämmöstä viihdetoimintaa ynnämuuta. Mutta tää on oikeesti ihan niinku työtäkin. Että myös se asenne [kehitysehdotus korkeakoulun suuntaan], että kannustettas siihen, että jee, että tää on hyvä juttu.” (14)

Vuodesta 2005 lähtien opiskelijakuntatoiminta on ollut lakisääteistä ammattikorkeakouluissa. Ammattikorkeakoululain 42a §:ssä määritellään opiskelijakunta, opiskelijakunnan asema ja tehtävät. Opiskelijakunta on itsehallinnollinen julkisyhteisö, jonka jäseniä ovat ammattikorkeakoulujen opiskelijat. (L 9.5.2003/35.)

Opiskelijakuntia voi joiltain osilta verrata yliopistojen ylioppilaskuntiin. Molempien tehtävänä on toimia opiskelijoiden yhdyssiteenä ja pyrkiä edistämään opiskelijoiden asemaan liittyviä tavoitteita. Käytännön toiminnassa tällainen vertaaminen on kuitenkin harhaan johtavaa, sillä siinä missä ylioppilaskuntien toiminta on enemmän hallinnollista, on opiskelijakuntien toiminta huomattavasti toiminnallisempaa. Opiskelijakunnan hallitusta kuvataankin usein opiskelijakunnan työrukkaseksi.

Ammattikorkeakoulun opiskelijakunnilla ei ole lain turvaamaa automaatiojäsenyyttä toisin kuin ylioppilaskunnilla. Ammattikorkeakoulun opiskelijat saavat siis itse valita, liittyvätkö opiskelijakunnan jäseneksi vai eivät. Automaatiojäsenyyden tuomat jäsenmaksutuotot antavat ylioppilaskunnille mahdollisuuden tarjota parempia palveluita, muun muassa toimivan opiskeluterveydenhuollon. Tällaiseen taloudelliseen vakauteen opiskelijakunnilla on vielä pitkä matka.

Opiskelijakuntatoiminta vaatii paljon opiskelijan aikaa. Eräät opiskelijakunnat Suomessa toimivat jo työhallituksina, eli jokaiselle opiskelijakunnan hallituksen

toimijalle maksetaan palkkioita hallituksessa toimimisesta. Tällaiseen järjestykseen ei kuitenkaan suurimmalla osalla opiskelijakunnista ole varaa. Niinpä aktiivitoimijat pyrkivät hallituskauden aikana suorittamaan myös opintoja noin puolipäiväistä työtä vastaavan hallitustoimen lisäksi.

Tämä opinnäytetyö käsittelee opiskelijakuntatoimintaa. Työn tutkimusongelmana on se, miten opiskelijakuntatoimintaa voi yhdistää ammattikorkeakouluopintoihin. Työssä selvitetään, mitä opiskelijakuntatoiminta on ja mitä sillä tarkoitetaan, kuinka paljon siihen todellisuudessa menee aikaa toiminnan eri tasoilla ja kuinka opintojen suorittaminen onnistuu luottamustehtävän aikana. Näitä asioita tutkittiin haastattelemalla opiskelijakuntaorganisaation eri tasojen toimijoita. Heidän kokemuksiansa, ajatuksiensa ja kehitysehdotuksiensa avulla saatiin opiskelijakuntatoiminnan arkitietoa todennetuksi.

Opinnäytetyön aihealueiksi valittiin opiskelijakuntatoiminnan motivaatio, opiskelija-aktiivin toimintaympäristöt, ajankäyttö ja kokemukset toiminnasta. Opinnäytetyön alussa selvitetään opiskelija-aktiivin toimintaympäristöjä. Tässä osiossa esitellään muun muassa lyhyesti ammattikorkeakoulun toimintaa, koska opiskelijakuntatoiminta on luonnollisesti sidoksissa ammattikorkeakouluun. Tällä esittelyllä halutaan tuoda esille myös ammattikorkeakoulun tehtäviä ja luonnetta, jotta niitä ei sekoitettaisi yliopiston toimintamalleihin. Toimintaympäristöjen jälkeen käydään läpi järjestötoiminnan motivaatiota sekä opiskelijoiden ajankäyttöä. Toiminnan kokemuksia käsitellään pohdintaosiossa.

Opinnäytetyö ei tullut alun perin toimeksiantona, mutta kun työn aihe ja idea esiteltiin Jyväskylän ammattikorkeakoululle (JAMK), lähti se toimeksiantajaksi työlle. Koska selvittävänä ongelmana työssä on, miten opiskelijakuntatoiminnan ja opiskelun voi yhdistää, on myös tarpeen saada selville, miten korkeakoulu voisi auttaa, joustaa ja tukea opiskelijakuntatoimijoita. On tärkeää, että JAMK:n opettajat ja muu henkilökunta ymmärtäisivät, mitä opiskelijakuntatoiminta on ja mitä se vaatii opiskelijoilta. Tällä hetkellä kaikki opettajat eivät välttämättä ole tietoisia siitä, millaista opiskelijakuntatoiminta todellisuudessa on.

Olemme molemmat opiskelijakunta-aktiiveja, ja opiskelijakuntatoiminta tutkimuksen kohteena kiinnostaa meitä molempia. Opiskelijakuntatoimintaa ei ole vielä tutkittu paljoa. Ne tutkimukset, jotka on tehty, ovat kovin yksityiskohtaisia eivätkä kerro, mitä aktiivina toimiminen todella tarkoittaa. Esimerkiksi Jyväskylän ammattikorkeakoulun opiskelijakunta JAMKOssakin (JAMKO) on tutkittu puheenjohtajan vaikutusta hallituslaisten motivaatioon, mutta sitä mistä motivaatio hallitustoimintaan tulee, ei ole käsitelty.

Toimeksiantajana työllä on JAMK, mutta työstä hyötyvät myös JAMKO ja opiskelijat, jotka suunnittelevat aktiivitoimintaan mukaan lähtemistä. Työstä saatavan tiedon avulla voidaan opiskelijakuntien toimintaa selventää toiminnan ulkopuolisille tahoille. Sen avulla voidaan myös todeta, että opiskelijakuntatoimintaan käytetty aika ei mene hukkaan, vaan siitä oppii paljon asioita, joista on hyötyä myöhemmin elämässä.

2 OPISKELIJA-AKTIIVIN TOIMINTAYMPÄRISTÖT

Opiskelija-aktiivin tärkeimpiä toimintaympäristöjä ovat oma ammattikorkeakoulu, Suomen ammattikorkeakouluopiskelijakuntien liitto ry (SAMOK) ja oma opiskelijakunta. Ammattikorkeakoulu tarjoaa puitteet, mutta samalla se myös rajoittaa opiskelijakunnan toimintaa. SAMOK toimii opiskelijakuntia yhdistävänä linkkinä ja opiskelijakuntien valtakunnallisena edunvalvojana.

2.1 Ammattikorkeakoulu

Ammattikorkeakoulujen perustamisella haluttiin parantaa ammatilliseen asiantuntijuuteen tähtäävän koulutuksen laatua. Lisäksi koulutuksessa haluttiin ottaa huomioon työelämän ja yhteiskunnan muutokset. Taustalla vaikutti myös halu koulutusrakenteiden kansainvälisen vertailtavuuden lisäämiseen. (Rask 2002, 31.) Lisäksi ylioppilassuma oli pakottava syy koulutusrakenteen uudis-

tamiseen. Lukiolaitoksen laajenemisen vuoksi entistä suurempi määrä ylioppilaita haki opiskelupaikkaa korkeakouluista. (Lampinen 1998, 99.)

Keväällä 1989 esiteltiin visio ammattikorkeakouluista. Visiota ja siitä annettuja lausuntoja kehitettiin, ja lopputuloksena oli kaksi päävaihtoehtoa. Ensimmäisessä vaihtoehdossa ammattikorkeakoulut olisivat sijoittuneet eräänlaisiksi yliopistoon valmistaviksi oppilaitoksiksi perusasteen ja yliopiston väliin. Toisessa vaihtoehdossa ammattikorkeakoulut olisivat yliopistojen kanssa rinnakkaisia oppilaitoksia, joilla on erilaiset tehtävät. Vuoden 1989 aikana käsitys yliopiston kanssa rinnakkaisista ammattikorkeakouluista vahvistui. Suomeen omaksuttiin equal but different- eli samantasoinen mutta erilainen - ajattelutapa, duaalimalli. (Lampinen 1998, 100-101.)

Ammattikorkeakoulujen perustaminen Suomessa alkoi kokeilutoiminnan kautta. Laki nuorisasteen ja ammattikorkeakoulujen kokeilusta tuli voimaan 1991. Valtioneuvosto myönsi vuoden 1991 huhtikuussa kokeilulupia 19 väliaikaiselle ammattikorkeakoululle, myös Jyväskylän ammattikorkeakoululle. Myöhemmin kokeilulupa myönnettiin vielä kolmelle ammattikorkeakoululle. (Lampinen 1998, 104-105; Raudaskoski 2000, 37.)

Ammattikorkeakoulujen toimintaa säätelee ammattikorkeakoululaki 9.5.2003/351. Nykyinen ammattikorkeakoululaki on vuodelta 2003. Siihen on tullut muutoksia vuosina 2005 ja 2007, ja parhaillaan lakiin kaavaillaan muutoksia, joiden olisi tarkoitus tulla voimaan 1.1.2010. Eduskunnalle annettiin 27.3.2009 hallituksen esitys uudesta ammattikorkeakoululaista. Tässä esityksessä opiskelijakuntien asemaa esitetään vahvistettavaksi ja yhtenäistettäväksi. (Opiskelijakunnan asemaa esitetään vahvistettavaksi 2009.) Tällä hetkellä ammattikorkeakoululain 4. pykälä määrittää ammattikorkeakoulujen tehtävät seuraavasti:

Ammattikorkeakoulujen tehtävänä on antaa työelämän ja sen kehittämisen vaatimuksiin sekä tutkimukseen ja taiteellisiin lähtökohtiin perustuvaa korkeakouluopetusta ammatillisiin asiantuntijatehtäviin, tukea yksilön ammatillista kasvua ja harjoittaa ammattikorkeakouluopetusta palvelevaa sekä työelämää ja aluekehitystä tu-

kevaa ja alueen elinkeinorakenteen huomioon ottavaa soveltavaa tutkimus- ja kehitystyötä.

Ammattikorkeakouluissa voi opiskella ammattikorkeakoulututkinnon, ylemmän ammattikorkeakoulututkinnon, ammatillisia erikoistumisopintoja, ammatillisessa opettajakorkeakoulussa tai avoimessa ammattikorkeakoulussa. Tutkintoon johtava koulutus on opiskelijalle maksutonta. Ammattikorkeakouluopetusta järjestetään kahdeksalla koulutusalueella: humanistisella ja kasvatustieteiden alalla, kulttuurialalla, luonnontieteiden alalla, luonnonvara- ja ympäristöalalla, matkailu-, ravitsemis- ja talousalalla, tekniikan ja liikenteen alalla, sosiaali- ja terveysalalla sekä yhteiskuntatieteiden, liiketalouden ja hallinnon alalla. (Opiskelu ja tutkinnot ammattikorkeakoulussa.) Jyväskylän ammattikorkeakoulussa koulutusta järjestetään kaikilla näillä aloilla.

Perustutkinnot ovat laajuudeltaan 210 - 270 opintopistettä. Opinnot kestävät kolmesta neljään ja puoleen vuotta. (Opiskelu ja tutkinnot ammattikorkeakoulussa.) Opintojen aikana hankitaan niin teoreettiset tiedot kuin käytännön ammattitaidotkin. Opintoihin kuuluu perusopintoja, ammatillisia opintoja, vapaasti valittavia opintoja, harjoittelu, opinnäytetyö ja kypsyysnäyte. (Ammattikorkeakouluopinnot 2008.)

2.2 Opiskelijakuntatoiminta

Ammattikorkeakoululain 42 a § mukaan ammattikorkeakoulussa on opiskelijakunta, johon voivat kuulua päätoimiset opiskelijat. Opiskelijakunnan tehtäviä ovat lain mukaan opiskelijajäsenten valitseminen ammattikorkeakoulun hallitukseen sekä muihin lain määrittämiin monijäsenisiin toimielimiin. Lisäksi opiskelijakunnan tulee ”toimia jäsentensä yhdyssiteenä ja edistää heidän yhteiskunnallisia, sosiaalisia ja henkisiä sekä opiskeluun ja opiskelijan asemaan yhteiskunnassa liittyviä pyrkimyksiään.” (L 9.5.2003/351.)

Ammattikorkeakoululaissa myös määrätään opiskelijakunnan hallinnosta. Lain mukaan opiskelijakunnalla on itsehallinto ja sillä tulee olla hallitus ja edustajis-

to. Opiskelijakunnan rehtorin vahvistamissa säännöissä määrätään tarkemmin opiskelijakunnan hallinnosta.

Opiskelijakunnan toimintaa ohjaa myös yhdistyslaki (26.5.1989/503) siltä osin, mitä ei ammattikorkeakoululaissa erikseen opiskelijakunnan toiminnasta määrätä. Opiskelijakunta ei kuitenkaan ole rekisteröity yhdistys, vaan julkisoikeudellinen yhteisö. Tämä asema vaatii opiskelijakunnan toiminnalta tiettyä ammattimaisuutta ja jatkuvuutta.

2.2.1 Suomen ammattikorkeakouluopiskelijakuntien liitto SAMOK ry

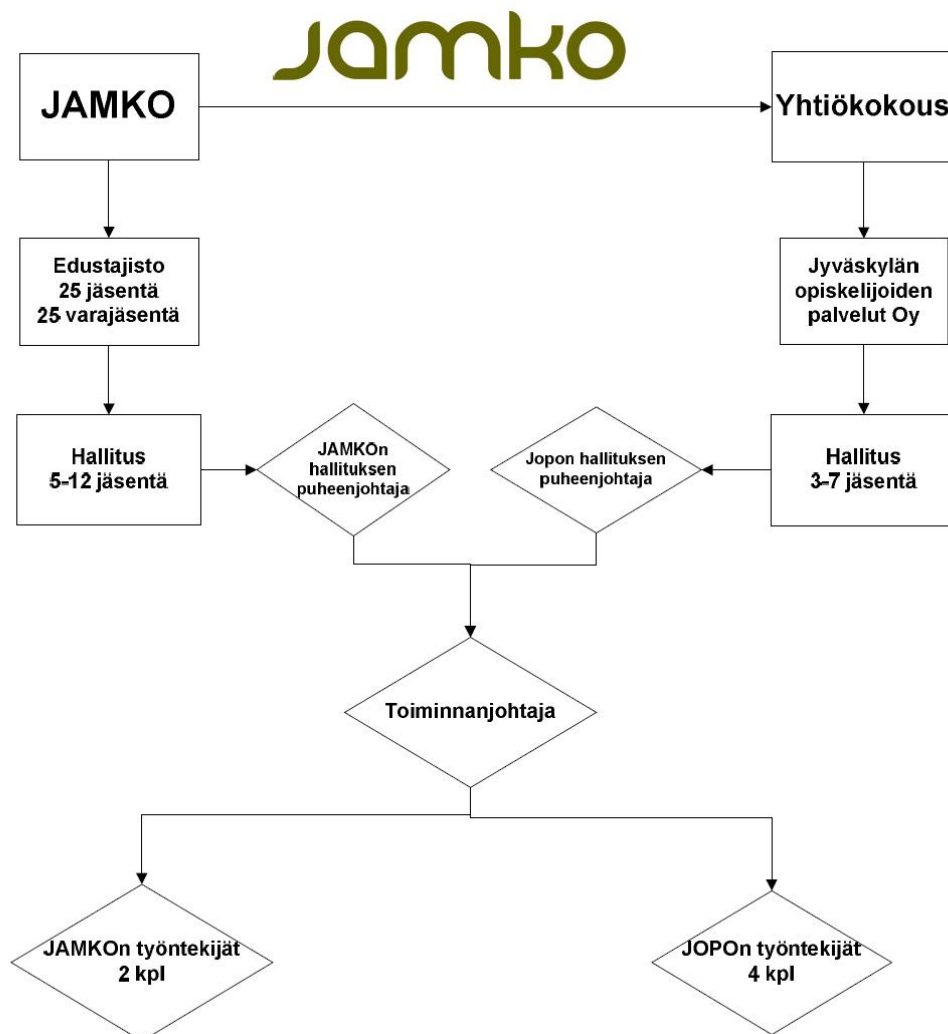
SAMOK on ammattikorkeakouluopiskelijoiden edunvalvonta- ja palvelujärjestö. Siihen kuuluvat kaikki Suomen ammattikorkeakoulujen opiskelijakunnat, ja se toimii niin sanotusti kaikkien ammattikorkeakoulujen opiskelijakuntien kattojärjestönä. Se on opiskelijoiden itsensä hallitsema, sitoutumaton ja valtakunnallinen järjestö. SAMOKin hallituksen jäsenet ovat ammattikorkeakoulujen opiskelijoita. (SAMOK 2008.)

Erityisesti SAMOK keskittyy edunvalvontatyössä sosiaali- ja koulutuspoliittisiin asioihin, kansainvälisiin asioihin ja tutorointiin. SAMOK kouluttaa opiskelijakuntien edustajia kaikilla toiminnan sektoreilla. Vuoden aikana se järjestää useita erilaisia koulutustilaisuuksia, seminaareja ja tapaamisia. Se saattaa opiskelijoiden näkemyksiä valtionhallinnon sekä muiden yhteistyötahojen tietoon. SAMOKin yhteistyökumppaneita ovat muun muassa valtionhallinto, ope- tushallitus ja muut opiskelijajärjestöt. Lisäksi SAMOK tekee yhteistyötä ulko- maisten opiskelijajärjestöjen ja kattojärjestönsä European Student's Unionin (ESU) kanssa. (SAMOK 2008.) European Student's Union (ESU) on euroop- palainen opiskelijajärjestöjen kattojärjestö. Se edustaa 47 kansallista opiskeli- jakuntaa 38 maasta, ja jäsentensä kautta se edustaa yli 11 miljoonaa opiskeli- jaa. European Student's Unionin tarkoituksena on edustaa ja edistää euroop- palaisten opiskelijoiden koulutuksellisia, sosiaalisia, taloudellisia ja kulttuurisia etuja. (ESU.)

SAMOK myös järjestää opiskelijoille valtakunnallisia alennuksia ja palveluja. SAMOK on myös osaltaan luomassa Suomeen ammattikorkeakouluopiskelijaidentiteettiä. Jäseniä SAMOKiin kuuluvilla opiskelijakunnilla on noin 50 000, mutta se edustaa kuitenkin kaikkiaan 130 000 opiskelijaa. (SAMOK 2008.)

2.2.2 Opiskelijakunta JAMKO

Opiskelijakunta JAMKO koostuu hallituksesta ja edustajistosta. JAMKO omistaa osakeyhtiön, jonka toiminta on olennainen osa opiskelijakunnan jäsenistöleen tarjoamia palveluja. Seuraavassa JAMKOn organisaatiokaaviossa (kuvio 1.) selitetään JAMKOn toiminnan rakennetta.

Kuvio 1. JAMKOn organisaatiokaavio (Toivanen 2008)

JAMKOn 25-jäseninen edustajisto on JAMKOn hallituksen yläpuolella ylimpänä päättävänä elimenä. Tämän jälkeen tulee JAMKOn hallitus, josta erotettuna on puheenjohtaja. Tämä siksi, että puheenjohtaja toimii JAMKOn toiminnanjohtajan suorana esimiehenä. Hallitus kokonaisuudessaan toimii työntekijöiden esimiehenä, mutta puheenjohtajalla on viime kädessä eniten päätäntävaltaa.

Kaaviossa selvitetään myös JAMKOn omistaman Jyväskylän opiskelijoiden palvelut Oy:n (JOPO) rakenne. JAMKOn ja JOPO:n rakenteet yhdistyvät samaan organisaatiokaavioon, sillä niillä on yhteinen toiminnanjohtaja. Toiminnanjohtajan tehtävä on palveluiden organisoiminen ja päivittäisten talous- ja hallintoasioiden hoitaminen JAMKOn sekä JOPO:n puolella. Toiminnanjohtaja toimii myös JOPO:n sekä JAMKOn työntekijöiden esimiehenä.

Edustajisto

Jyväskylän ammattikorkeakoulun opiskelijakunta JAMKOn ylintä päätösvaltaa käyttää edustajisto. Edustajisto valitaan vuosittain, ja sen toimikausi on kalenterivuosi. JAMKOn edustajistoon valitaan 25 varsinaista jäsentä ja 25 varajäsentä. Edustajiston vaaleissa äänioikeus on vain JAMKOn jäsenmaksun suorittaneilla opiskelijoilla.

Edustajiston tärkein tehtävä on valita hallituksen puheenjohtaja, hallituksen jäsenet ja valvoa hallituksen toimintaa. Edustajisto valvoo myös kaikkien Jyväskylän ammattikorkeakoulun opiskelijoiden etuja muun muassa hyväksymällä opiskelijakunnan talousarvion ja toimintasuunnitelman, määrittelemällä toiminnan ja talouden suuntaviivat ja päättämällä tilinpäätöksen vahvistamisesta sekä tili- ja vastuuvapauksien myöntämisestä. Edustajiston tärkeimmät kokoukset ovat järjestäytymiskokous, kevätkokous ja syyskokous. Edustajistoa johtaa edustajiston puheenjohtaja. Hän osallistuu tiiviisti hallituksen toimintaan ja toimii näin edustajiston ja hallituksen välikätenä. (JAMKO 2006; Uuden opiskelijan opas 2008, 26.)

Edustajiston jäsen ei voi samanaikaisesti toimia JAMKOn hallituksessa tai olla JAMKOn työntekijänä. Jos edustajiston jäsen valitaan JAMKOn hallitukseen tai työntekijäksi, tai tämä on muusta syystä estynyt toimimaan edustajistossa, hänen sijalleen tulee varajäsen. Opiskelijakunnan jäsenillä ja työntekijöillä on kuitenkin oikeus olla läsnä edustajiston kokouksissa, ellei edustajiston ehdottomalla äänten enemmistöllä rajoiteta läsnäolo-oikeutta. (JAMKO 2006.)

Hallitus

JAMKOn päivittäisistä toimista vastaa hallitus. Hallitukseen kuuluu viidestä kahteentoista jäsentä. Hallituksen jäsenet seuraavat ammattikorkeakoulukentän ja oman sektorinsa tapahtumia niin oman ammattikorkeakoulun kuin valtakunnankin tasolla. Hallitus tiedottaa, raportoi, ottaa kantaa ja järjestää vapaaajan tapahtumia sekä liikuntapalveluita. (Toivanen 2008; JAMKO 2006; Uuden opiskelijan opas 2008, 26.)

Hallituksen toimikausi on kalenterivuosi. Edustajiston järjestäytymiskokous valitsee hallituksen jäsenet ja nimeää hallitukselle puheenjohtajan. Hallituksen järjestäytymiskokouksessa valitaan hallituksen varapuheenjohtaja sekä päättään hallituksen työnjaosta.

Kaikki hallituksen jäsenet toimivat vapaaehtois pohjalta. Hallituksen jäsenet vastaavat jokainen omasta sektoristaan. Sektoreita ovat koulutuspolitiikka, sosiaalipolitiikka, liikunta, vapaa-aika, kansainväliset asiat ja tutorointi. (Uuden opiskelijan opas 2008, 26.) Hallituksen puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja eivät toimi JAMKOssa minkään sektorin alla.

Hallituksen luottamustoimissa toimivat henkilöt vaihtuvat vuosittain. Pidempään työtehtävissään viipyvät työntekijät luovat jatkuvuutta opiskelijakunnan toimintaan. JAMKOn hallituksen tukena työskentelee myös palkattuja työntekijöitä (Uuden opiskelijan opas 2008, 29). Tällä hetkellä niitä ovat toiminnanjohtaja sekä tutor- ja liikuntasihteerit.

Koulutuslajärjestöt

Jokaisessa JAMKin yksikössä toimii omana yhdistyksenään koulutuslajärjestö. Koulutuslajärjestöt toimivat pääasiassa omassa yksikössään ajaen opiskelijoiden etua, luomalla ja ylläpitämällä opiskelijakulttuuria ja tarjoamalla jäsenpalveluja. Koulutuslajärjestöt voivat esimerkiksi järjestää yksikössään palautekyselyitä tai -keskusteluja ja välittää palautetta eteenpäin yksikön johdolle, opintoasioista vastaavalle henkilöstölle, asianosaisille sekä JAMKOlle. Lisäksi koulutuslajärjestöt järjestävät opiskelijoille erilaisia tapahtumia piristämään opiskelijoiden arkea. (Opiskelijaedustajan opas, 12.)

JAMKO toimii koulutuslajärjestöjen yhteisenä edunvalvojana. JAMKO järjestää koulutuksia koulutuslajärjestöjen toimijoille sekä kerää toimijat yhteen sektorikohtaisten tiimien avulla. Koulutuslajärjestöillä on myös merkittävä rooli JAMKOn toiminnalle, muun muassa edustajistovaalien ehdokaslistojen keräämisessä.

Jyväskylän ammattikorkeakoulussa toimii tällä hetkellä seitsemän koulutuslajärjestöä. Jako on tehty ennen JAMK:in vuoden 2009 organisaatiouudistusta. Koulutuslajärjestöt eivät ainakaan tällä hetkellä ole yhdistymässä organisaatiouudistuksen mukaisesti, vaan edustavat yhä koulutusaloja. Koulutuslajärjestöt ovat:

- Jammaus ry (musiikin opiskelijat)
- JASTO ry (sosiaali- ja terveystieteiden opiskelijat)
- Jysäri ry (insinööriopiskelijat)
- Konkurssi ry (liiketalouden ja tietojenkäsittelyn opiskelijat)
- MatkaRaTa ry (matkailu-, ravitsemis- ja talousalan opiskelijat)
- Sauma ry (viestinnän, vaatetuksen ja music and media managementin opiskelijat)
- Tarvaalan luonnonvara-alan oppilasyhdistys TARMO (luonnonvara-alan opiskelijat)

Opiskelija-aktiivina toimiminen JAMK:ssa -opintojakso

Opiskelija-aktiivina toimimisesta on aktiivi tähän asti voinut hakea koulutus-päälliköltä opintopisteitä toimintakauden jälkeen. Opintopisteet on merkitty yleisesti vapaavalinnaisiksi opinnoiksi. Koska opintopisteiden myöntämisperusteet ovat olleet kovin kirjava, on opiskelijakunta JAMKO suunnitellut opintopisteiden myöntämisen avuksi Opiskelija-aktiivina toimiminen -opintojakson, jonka toteutus aloitettiin vuonna 2008. Opiskelijatutoroinnista on oma vastaavanlainen opintojakso ollut jo jonkin aikaa.

Opintojakso koostuu muun muassa opiskelijakunnan edustajiston sekä hallituksen tai koulutusala järjestön kokouksiin osallistumisesta, SAMOKin ja JAMKOn koulutuksiin osallistumisesta, oman sektorin projektien toteuttamisesta, JAMK:n työryhmien kokouksiin osallistumisesta sekä tekstien tuottamisesta ja tiedotus/markkinointityöstä. Opiskelija-aktiivi pitää työaikaseurantaa (ks. liite 1.), jonka avulla hän voi laskea eri asioihin käyttämänsä tunnit. Opiskelija-aktiivin on myös pidettävä päiväkirjaa aktiiviajalta tai koottava aktiiviajan jälkeen portfolio toimintakaudestaan. Muita suorituksia ovat myös oman sektorin toimintasuunnitelma ja toimintakertomus, yhdistystoiminnasta kertovaan kirjaan liittyvä essee tai keskustelu sekä raportti oman osaamisen kehittymisestä.

Opintojakson voi suorittaa, jos on tullut valituksi JAMKOn edustajistoon, hallitukseen tai koulutusala järjestöjen hallitukseen. Arviointiasteikko opintojaksolla on hyväksytty tai hylätty. Arviointi suoritetaan itsearviointilla sekä JAMKOn järjestämällä vertaisarviointilla. Lopullisen päätöksen opintopisteiden saamisesta tekee koulutus-päällikkö.

2.2.3 Näkökulmia opiskelijakuntatoimintaan Suomessa

Suomen korkeakoulutuksen duaalimallin seurauksena ammattikorkeakouluilla ja yliopistoilla on erilaiset opiskelijakunnat. Suomessa on myös kaksi kansallista korkeakouluopiskelijoiden liittoa, Suomen ammattikorkeakouluopiskelija-

kuntien liitto SAMOK ry ja Suomen ylioppilaskuntien liitto. (Juusola, 2009.) Kaikkien Suomen ammattikorkeakoulujen opiskelijakuntien toimintaa ohjaa sama ammattikorkeakoululaki. Silti jokaisesta opiskelijakunnasta löytyy omat piirteensä. Jonkun opiskelijakunnan suurin ongelma voi olla saada tieto kulkemaan eri kaupungissa sijaitsevien yksiköiden välillä, kun toisen suurin tehtävä on puhua hyvän opiskelijaterveydenhoidon puolesta opiskelupaikkakunnalla.

Korkeakouluopiskelija yhteiskunnallisena toimijana -kirjassa on näkökulmia muutamien opiskelijakuntien toimintaan (Hälikkä, Junkkari & Viitasalo 2007). Osa näistä opiskelijakuntien toimintamalleista ja tehtävistä on yleistettävissä ja myös JAMKOn toimintaan sopivia. Seuraavaksi esitellään muutamia ajatuksia opiskelijakuntatoiminnasta.

Ensimmäisenä asiana nousee esiin se, että opiskelija-aktiiveja ei ole koskaan liikaa. Tämän takia on tärkeää, että heti opintojen alkuhetkistä opiskelijakunta on näkyvillä opiskelijoille. (Hälikkä, Junkkari & Viitasalo 2007, 125.) Yleensä opiskelemaan hyväksytyille lähetetään hyväksymiskirjeen mukana tervehdys myös opiskelijakunnalta. JAMKO lähettää opiskelijoille muun muassa Uuden opiskelijan oppaan, jonka avulla opiskelija voi päästä heti kiinni Jyväskylässä opiskeluun ja opiskelijaelämään.

Esiin nousi myös opiskelijatutoreiden vaikutus uuteen opiskelijaan, sillä se voi olla hyvinkin merkittävä. Tutorit ovat heti ensimmäisestä opiskelupäivästä asti uuden opiskelijan seurassa ja tutustuttavat uuden opiskelijan ammattikorkeakoulun tavoille. Se miten tutor puhuu opiskelijakunnasta ja sen toiminnasta, vaikuttaa uuden opiskelijan mielikuvaan opiskelijakuntatoiminnasta. (Mts. 125.) Monissa ammattikorkeakouluissa on siirrytty käytäntöön, jossa ammattikorkeakoulu ostaa opiskelijakunnalta tutorpalvelun, jolloin opiskelijakunta pääsee itse rekrytoimaan ja kouluttamaan tutorit. Koulutusten ja rekrytoinnin avulla tutoreille voidaan selvittää opiskelijakunnantoimintaa ja painottaa tutorin vastuullista asemaa opiskelijakunnan näkökulmasta.

Opiskelijakunnan luottamushenkilöiden nopea vaihtuminen asettaa haasteita opiskelijakuntatoiminnalle. Koska ammattikorkeakouluopinnot kestävät keskimäärin neljä vuotta, ei moni pysty käyttämään yli vuotta opiskeluaikastaan opiskelijakuntatoimintaan. Tämä tuottaa tietyn paineen pidempiaikaisen henkilöstön hankintaan. Opiskelijakuntien varallisuus ei kuitenkaan missään päin Suomea ole kovin hyvä, joten henkilöstön palkkaaminen voi olla opiskelijakunnalle mahdollisuus.

Kehittämisen kohteena opiskelijakunnilla yleisesti on oman tiedotuksen parantaminen. Miten saada tieto kulkemaan opiskelijoille ja miten saada joka ikinen opiskelija kiinnostumaan opiskelijakuntatoiminnasta? Tärkeimpinä tiedotuksen kanavina toimivat internet-sivut, opiskelijakuntien omat lehdet sekä opiskelijakuntien järjestämissä tapahtumissa välittyvä tieto (Mts. 125).

Yhtenä ongelmana opiskelijakuntatoimijat näkevät henkilöstön tietämättömyyden opiskelijakuntatoiminnasta. Osa henkilökunnasta on valmiina auttamaan ja kuuntelemaan opiskelijoita ja ovat hyvinkin tietoisia opiskelijakuntatoiminnasta. Silti joskus henkilökunnan koetaan jopa vähättelevän ja osoittavan negatiivista asennetta opiskelijakuntatoimintaa kohtaan. Tämän on koettu vähentävän toiminnan motivaatioita sekä vaikeuttavan uusien toimijoiden mukaan saamista. (Mts. 126.)

Joidenkin ammattikorkeakoulujen opiskelijakunnat ovat pystyneet saamaan itselleen vakiintuneen aseman. Suurissa ammattikorkeakouluissa, joissa opiskelijoita on paljon, potentiaalisia toimijoita ja toimintaan osallistuvia opiskelijoita on enemmän. Tällaisissa ammattikorkeakouluissa ja opiskelijapaikkakunnilla opiskelijakunnan toiminta voi olla hyvinkin viriiliä ja opiskelijakuntaan liittymisaktiivisuus on voitu nostaa lähelle sataa prosenttia.

Opiskelijakuntatoimijat läpi Suomen tapaavat toisiaan muun muassa omien liitoksiensa kautta tai Suomen ammattikorkeakouluopiskelijakuntien liitto SAMOK ry:n järjestämien tapaamisten kautta. Nämä tapaamiset ovat hyvin tärkeitä opiskelijakuntatoiminnan kehittymisen kannalta, koska näissä tapaamisissa voi jakaa omia kokemuksia ja oppia uutta toisten toiminnasta. Vaikka

virallista benchmarkingia eri ammattikorkeakoulujen ja opiskelijakuntien välillä tehdään, ovat vapaamuotoisemmat tapaamiset joustavampi ja opiskelijalle helpompi tapa oppia toisilta ja saada uusia näkökulmia toimintaan.

3 JÄRJESTÖTOIMINNAN MOTIVAATIOOTEKIJÄT

Motivaatio on johdettu latinalaisesta sanasta *movere*, joka tarkoittaa liikkumista. Peltonen ja Ruohotie (1992, 16) kirjoittavat termin laajentuneen tarkoittamaan käyttäytymistä virittävien ja ohjaavien tekijöiden järjestelmää. Motivaatio auttaa ymmärtämään käyttäytymistä ja sillä pyritään selvittämään inhimillisen toiminnan perimmäisiä syitä, Metsämuuronen (1997, 8) selventää.

Motiivi on sisäinen tila, joka energisoi, aktivoi, panee liikkeelle sekä ohjaa ja kanavoi käyttäytymistä kohti päämäärää. Vaikka motiivit ovat päämääräsuuntaisia, eivät ne välttämättä ole aina tiedostettuja. On ymmärrettävää, ettei käyttäytymistä hallitse vain yksi motiivi, vaan joukko motiiveja, joista joku tai jotkut saattavat olla muita voimakkaimpia. Tällöin puhutaan motivaatiojärjestelmästä. (Metsämuuronen 1997, 8; Peltonen & Ruohotie 1992, 16.)

Metsämuurosen (1997) mukaan motivaatio on ollut tapana jakaa kahteen pääryhmään: sisäiseen ja ulkoiseen motivaatioon. Ulkoiseen motivaatioon liittyy pyrkimys saada ulkoisia palkkioita toiminnasta ja suorituksista. Sisäinen motivaatio taas saa alkunsa suoraan suoritettavasta tehtävästä. (Metsämuuronen 1997, 9.)

3.1 Näkökulmia motivaatioon

Motivaatiopsykologian perusajatukset ovat vaihdelleet eri aikoina teoreettisen lähestymistavan mukaan. Varhaiset näkökulmat lähtevät liikkeelle oletuksesta, että ihminen vain reagoi elimistönsä välittämiin tarpeisiin (Yeung 2005a, 85). Esimerkkinä tästä on lähestymistapa, jonka mukaan elimistössä on olemassa

tietty optimaalinen tila, josta poikkeaminen lisää tarpeen voimakkuutta. Tämä motivoi ihmistä toimimaan niin, että päästään takaisin optimaaliseen tilaan. Tällaisia poikkeuksia optimaalisessa tilassa ovat muun muassa nälkä ja jano. Vaikka näkökulma on yksinkertainen, se kiteyttää monien teorioiden keskeiset periaatteet. (Nurmi & Salmela-Aro 2002, 11.)

Behaviorismi tarjoaa puolestaan erilaisen näkökulman ihmisen motivaatioon. Vaikka siinä ei varsinaisesti puhuta motivaatiosta, se kuitenkin kuvaa motivaationaalisia ilmiötä. Tämäkin näkökulma näkee ihmisen reagoivana, eli hänen toimintaansa ohjailevat ulkoiset voimat, vietit ja vaistot. (Yeung 2005a, 85). Perusajatuksena on, että toiminnasta palkitseminen kannustaa jatkamaan toimintaa. Behaviorismin idean kriitikistä on noussut nykyaikana eniten käytetty motivaatioteoria, joka on sisäsyntyisen motivaation merkitystä korostava lähestymistapa. Tätä lähestymistapaa kutsutaan sisäiseksi motivaatioksi. Siinä missä behaviorismin näkökulma perustelee ihmisen toimintaa ulkoisten motivaattoreiden kautta, sisäinen motivaatio keskittyy siihen, mitä ihmiset tekevät vailla odotusta ulkoisesta palkkiosta. (Nurmi & Salmela-Aro 2002, 11-12; Niitamo 2002, 41.)

Sisäinen motivaatio liitetään usein psykologisiin nimeltä Deci ja hänen samannimiseen kirjaansa. Decin mukaan ihmisellä on kaksi synnynnäistä tarvetta, omaehtoinen päteminen ja itsemääräämisen kokeminen. Eräs toinen tutkija, Reeves, taas jakaa sisäisen motivaation neljään osatekijään. Ne ovat pätevyys, itsemäärääminen, jännitys ja tuttuus tai tuki. Pätevyys heijastaa tehtävän hallitsemisen tunnetta. Pätevyyden tunne sinällään tuottaa mielihyvää ja nautintoa. Itsemäärääminen kuvastaa sitä, missä määrin yksilö kokee itse valinneensa toiminnon. Jännitys heijastaa sitä, missä määrin yksilö tuntee toiminnan aikana aktiivisuutta ja elävyyttä sekä toisaalta ei tunne ikävyyttä. Tuttuus heijastaa sitä, missä määrin yksilö kokee, että hän saa apua ja sosiaalista tukea ja että hänestä pidetään. Tuttuudessa on siis kyse yksilön kokemasta läheisyydestä ja positiivisesta kanssakäymisestä muiden kanssa. (Metsämurronen 1997, 9.)

Sisäinen motivaatio pitää yllä ja aktivoi moninaisia toiminnan muotoja. Leikkiminen, leikinomainen toiminta, etsiminen, tutkiminen ja haasteellinen toiminta ovat tyypillisiä sisäisen motivaation toimia. Mitä jos ei pitäisi huolehtia elannosta, eikä olisi ulkoisesti asetettuja velvoitteita? Toiminta ilman ulkoisia velvoitteita on sisäisen motivaation ohjaamaa. Niissä ympäristöissä missä perustarpeet, kuten nälkä ja jano, on mahdollista tyydyttää, sisäinen motivaatio lisääntyy. (Niitamo 2002, 41.)

Kolmas lähestymistapa, reagoimisen ja sisäisen motivaation rinnalla, ottaa huomioon myös kognitiivisen puolen eli tiedon prosessoinnin. Yeung kirjoittaa David McClellandista, joka ensimmäisen kerran sisällytti motivaatioon kolme asiaa, suunnan, energian saamisen ja käyttäytymisen sääntelyn. McClellandin mukaan kaikkien kolmen osan huomioimista tarvitaan, jos motivaatiota halutaan ymmärtää. (Yeung 2005a, 85).

Kognitiivinen näkökulma on saanut paljon huomiota tämän päivän motivaatiotutkimuksissa. Yeung (2005a) kuitenkin tuo esille vielä yhden ulottuvuuden mukaan motivaatioon. Hän esittelee Martin Fordin motivaatioteorian, joka ottaa huomioon myös tunteet motivaation osana. Fordin kunnianhimoisen tavoitteen oli, että hänen systeemiteoriaansa painottuisi motivaatiopsykologian tarpeelle yhdistää erilliset, mutta yleisesti yhteensopivat ja toisiaan täydentävät käsitteet jäsenellyksi ymmärrykseksi. (85-86.)

Kuten Metsämuuronen (1997) huomauttaa, motivaatioteorioita on runsaasti. Tässäkin työssä on pyritty avaamaan muutamia näkökulmia motivaatioon. Kuitenkin tärkeintä on, että tutkija löytää omaa aihettaan eniten tukevan teorian (Metsämuuronen 1997, 10). Seuraavaksi esitellään ajatuksia motivaatioteorijoista, jotka ovat lähempänä tämän työn aihepiiriä kuin jo esiteltyt, yleisesti tunnetut motivaatioteoriat.

3.2 Vapaaehtoistoimijan motiivit

Vapaaehtoistoiminta pohjautuu motivaatioon. Vapaaehtoisuus ja -muotoisuus sekä joustavuus, vapaaehtoistoiminnan ydinpiirteet, ovat riski toiminnan jatkuvuudelle. Henkilökohtainen motivaatio on tärkeää toiminnan toteutumisen ja jatkuvuuden kannalta. (Yeung 2005a, 83.)

Teoriaa opiskelijoiden motivaatiosta toimia opiskelijajärjestössä on vaikea löytää. Yleisesti järjestötoiminnan motivaatiosta löytyy kirjallisuutta, mutta tämäkin tieto on yleensä liian yksityiskohtaista, eikä välttämättä yleistettävissä koko järjestötoimintakentälle. Koska järjestötoiminta on vapaaehtoista ja sitä tehdään yleensä vapaa-ajalla, sen voisi lukea myös harrastukseksi. Seuraavan tekstin teoria on kerätty järjestötoiminnan ja harrastusten motivaatiotekijöistä.

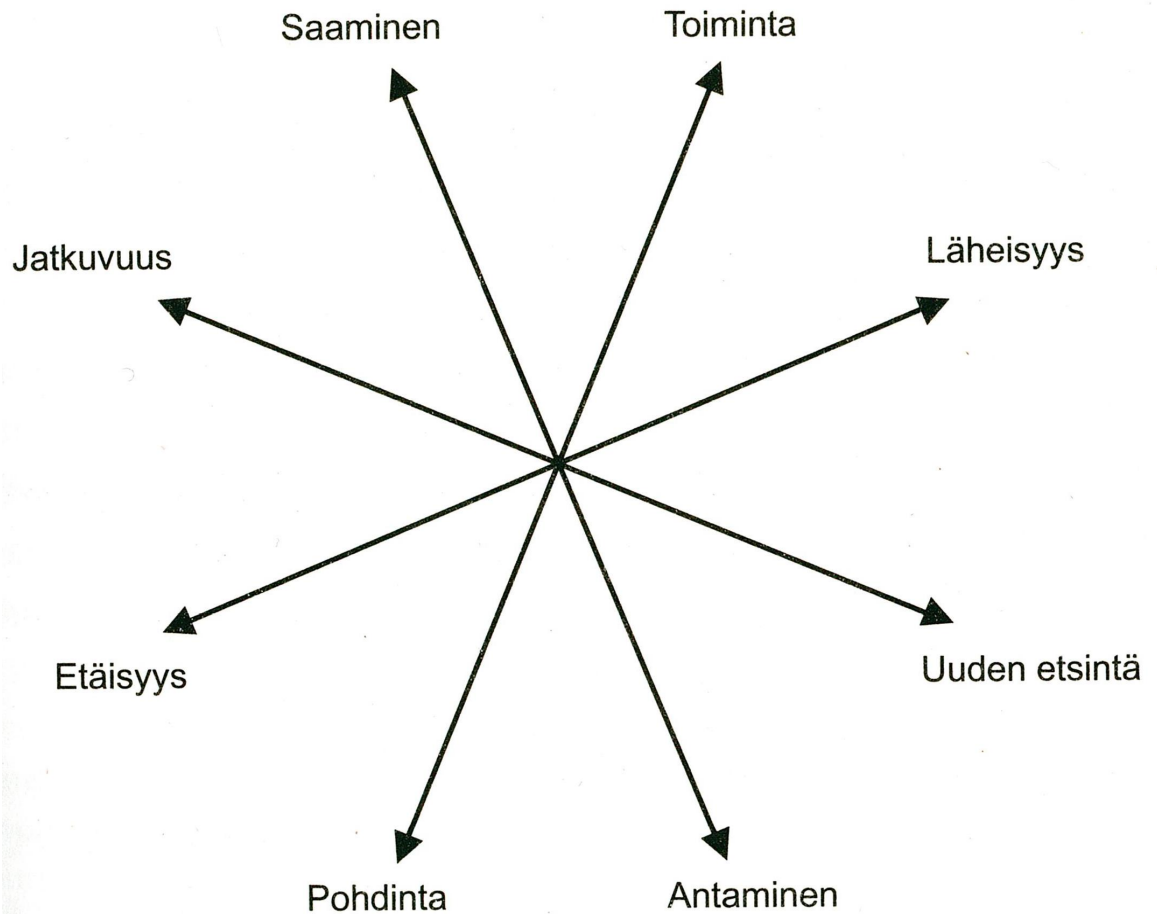
Harrastuksen aloittamiseen liittyy usein joku voimakas affektiivinen eli tunteisiin vetoava kokemus. Myös pitkäaikainen mielenkiinto johonkin asiaan voi muuttua harrastukseksi. Mielenkiinto syntyy joko spontaanisti ja ilmenee tällöin esimerkiksi uteliaisuutena, tai sitten se voi syntyä toiminnasta itsestään. Molemmissa tapauksissa mielenkiinto voi jatkua pidempiaikaisena, jos toiminnasta saadaan mielihyvää ja tyydytystä. (Metsämuuronen 1997, 27-30.)

Seuraavaksi esiteltävä malli vapaaehtoisuuskäsitteestä osoittaa, että syitä vapaaehtoistoimintaan on lukuisia. Kuitenkin vapaaehtoistoimijan koetaan yleensä olevan sisäisesti motivoitunut. Hän tuntee saavansa tyydytystä itse tekemisestä, ei niinkään siitä saatavasta ulkoisesta palkkiosta. Sisäisesti motivoituneeseen toimintaan liittyy usein aito kiinnostus asiaan, halu tutkia ja ylittää omia rajojaan sekä halu oppia uutta. (Laitinen 2006, 9.)

3.3 Vapaaehtoisuuskäsitteen timanttimalli

Yeung on tutkinut vapaaehtoistyötä kirkon parissa ja kehittänyt tutkimuksensa perusteella motivaation timanttimallin. Mallin avulla (kuviot 2.) Yeung esittelee

vapaaehtoistoiminnan neljä ulottuvuutta: saaminen-antaminen, etäisyys-läheisyys, pohdinta-toiminta sekä jatkuvuus ja uuden etsintä. Sanaparit eivät ole vastakohtia vaan toisiaan täydentäviä näkökulmia motivaatioon. (Laitinen 2006, 10.)

Kuvio 2. Vapaaehtoistoiminnan timanttimali (Yeung 2005b)

Saaminen-antaminen -ulottuvuus sisältää sen, mitä toiminnasta koetaan saavan ja ihmisen halu auttaa toisia. Saamisen puolella toiminta nähdään mahdollisuutena toteuttaa itseään. Toimijat pääsevät käyttämään kykyjään ja lahjakkuuttaan toimiessaan. Vapaaehtoiset ovat kertoneet tekemisen myös edistävän henkilökohtaista hyvinvointia. Onnistumisen kokemukset toiminnassa nähdään emotionaaliseksi palkinnoiksi, ja toiminnan koetaan antavan työkokemusta sekä ryhtiä ajankäyttöön. (Yeung 2005b, 109-110.)

Antamisen puolella taas koetaan saavan hyvää mieltä auttamisesta, päästään toteuttamaan altruistisia luonteenpiirteitä ja auttamisen halua. Toimijat kokevat, että koska he ovat joskus saaneet apua, he haluavat nyt auttaa muita. Toisaalta koetaan myös, että jos on itse auttanut toisia, on helpompi tulevaisuudessa pyytää itselleen apua. Yeung kirjoittaa tutkimuksen tuloksista nousseen esiin myös hyvin kiehtovan ajatuksen henkilökohtaisesta kasvusta. Vapaaehtoistoiminta nähdään osana omaa psykologista kasvua, tietoisuuden ja itsetuntemuksen väylänä. (Yeung 2005b, 111.)

Jatkuvuus ja uuden etsiminen -ulottuvuus nostaa esille muun muassa motivaation vanhojen muistojen vahvistamisessa sekä oman elämänpiirin laajentamisessa. Jatkuvuuden puolella koetaan tärkeäksi aihepiirin tuttuus, joka helpottaa mukaan lähtemistä. Aikaisemmat kokemukset vapaaehtoistoiminnasta nähdään rohkaisevana asiana uudelleen mukaan lähtemiseen. Uuden etsimisessä nousee esiin uutuuden viehätys. Uudet työmuodot koetaan kiinnostavina. Toiminnasta koetaan saatavan laajennusta omaan elämänpiiriin ja nähdään mahdollisuus uuden oppimiseen. Muutoshaluun liittyy esimerkiksi tarve rohkeuden lisäämiseen tai, jo edellisessä ulottuvuudessa esiteltyyn, ihmisenä kasvamiseen. (Mts.112-113.)

Etäisyys-läheisyys -ulottuvuus liittyy muiden ihmisten tapaamiseen ja yhdessä olemiseen. Etäisyys nähdään etäisyytenä arkeen ja omaan lähipiiriin. Osa toimijoista kokee, että ei ole valmis sitoutumaan vapaaehtoistoimintaan sataprosenttisesti ja siksi tarvitsee myös joustavuutta ja pientä etäisyyttä toimintaan. (Mts.114.)

Läheisyys taas on usein syy aloittaa vapaaehtoistoiminta. Tunne kuulua johonkin ryhmään, mahdollisuus tutustua uusiin ihmisiin ja luoda uusia kontakteja on usean vapaaehtoistoimijan mielessä. Vapaaehtoistoimijoiden kesken syntyy tietynlainen me-henki, joka on toiminnan olennainen osa. Vapaaehtoistyö nähdään myös kanavana sosiaalisen vuorovaikutuksen edistämiseen. Työllä koetaan päästävän levittämään yhteisöllistä ajattelutapaa. (Mts.115.)

Pohdinta-toiminta -ulottuvuus korostaa omien arvojen merkitystä sekä mahdollisuutta kasvaa henkisesti. Joskus vapaaehtoistoimintaan osallistumisen syyksi nähdään joku roolimalli, toinen toimija, jonka esimerkkiä seurattiin. Toimintaan liittyvät ajatukset vapaa-ajan mielekkäästä täyttämisestä ja toimintaan osallistumisesta. Eräs vapaaehtoistoiminnan viehätys onkin juuri sen toiminnallisuudessa. Pohdinta- toiminta -ulottuvuuden keskiöön asettuu esitetty ajatus henkilökohtaisten arvojen toteuttamisesta toiminnassa. (Mts. 116-117.)

4 JÄRJESTÖTOIMINTA OSANA OPISKELIJAN ARKEA

4.1 Vapaa-ajan merkitys nuorelle

Vapaa-aika määritellään Kielitoimiston sanakirjan (2007) mukaan ansiotyön, opiskelun tai muun sellaisen ulkopuoliseksi, rentoutumiseen ja virkistäytymiseen käytettävissä olevaksi ajaksi (2007, 504). Helena Helveen mukaan lasten ja nuorten näkökulmasta vapaa-ajan käsite ei ole yhtä selkeä kuin aikuisilla. Nuorten harrastus voi olla hyvinkin aktiivista, jolloin vapaa-aika voi muistuttaa jopa työtä. (Helve 2009, 250.)

Vapaa-ajan viettotavoilla on nuorille erityinen merkitys, sillä ne vaikuttavat ystävyysuhteiden ja verkostojen luomiseen, oman identiteetin kehittämiseen, sukupuoli-identiteetin muodostamiseen, vanhemmista irrottautumiseen ja aikuistumiseen, ammattiin oppimiseen sekä oman arvomaailman ja maailmankuvan rakentamiseen. (Helve 2009, 252.)

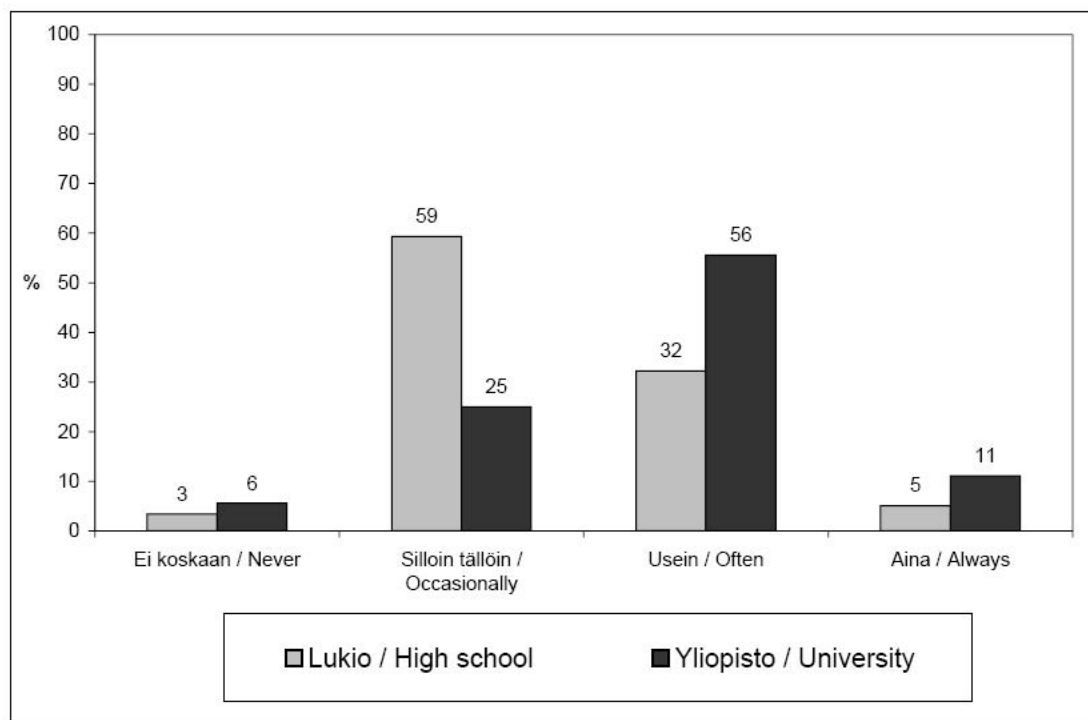
Nuoret vasta opettelevat elämänsä eri rooleja, jolloin vapaa-aika tuo kaivattua taukoa muualta määrättyistä rooliodotuksista. Nuoret viettävät vapaa-aikaansa paljon samanikäisten ystäviensä kanssa. Yhteisen vapaa-ajantoiminnan ulkopuolelle jääminen voi merkitä suurta tunteellista osattomuuden kokemusta. (Malin, Lastensuojelun käsikirja.)

Paljon harrastavalla nuorella on pienempi todennäköisyys syrjäytyä kuin passiivisella nuorella. Harrastusten kautta nuori saa sosiaalisia kontakteja ja oppii kulttuurisia taitoja. Harrastusten kautta saadaan myös tukea oman identiteetin rakentamiseen, mikä auttaa nuorta selviytymään myöhemmin elämässä. Helve esittää oletuksen, jonka mukaan harrastusten kautta nuori kartuttaa sosiaalista pääomaansa eli sosiaalisia siteitä. Sosiaalinen pääoma kehittyy sosiaalisiksi voimavaraksi, joka auttaa nuorta aikuistumaan. (Helve 2009, 252-253.)

4.2 Opiskelijoiden jaksaminen

Opiskelijoiden ajankäyttö ja kiireen kokemukset- tutkimus (2004) osoittaa, että opiskelijoiden aika jakaantuu töiden, opiskelun ja vapaa-ajan kesken. Korkeakouluopiskelijat käyttävät viikossa aikaa opiskeluun noin 29 tuntia, töihin noin 21 ja puoli tuntia sekä vapaa-aikaan noin 60 tuntia, mikä jakaantuu niin, että viikolla vapaa-aikaa on noin 6 tuntia per päivä ja viikonloppuisin noin 14 tuntia per päivä. Lukiolaisiin verrattuna korkeakouluopiskelijat opiskelevat muutamia tunteja vähemmän, mutta töitä he tekevät huomattavasti enemmän. (Leijola, Selvinen, Suikkanen & Yrjölä 2004. 5-6.)

Kuvio 3 kuvaa sen tosiasian, että opiskelijat kokevat elämänsä kiireiseksi. 56 % yliopisto-opiskelijoista kokee kiirettä usein ja jopa noin kymmenes aina. Suurimmaksi kiireen aiheuttajaksi koetaan opiskelut (85 % vastanneista), toiseksi työt (33 % vastanneista) ja kolmanneksi vapaa-aika (17 % vastanneista). Kiirettä koetaan eniten kotona, eikä niinkään paikoissa, jotka koetaan kiireen aiheuttajiksi. (Mts. 6-7.)

Kuvio 3. Kiireen kokemisen yleisyys lukiolaisten ja yliopisto-opiskelijoiden keskuudessa. (Leijolan, Selvisen, Suikkasen & Yrjölän 2004)

Kiireen tunteen opiskelijoille aiheuttavat opiskelumäärät ja opiskelujen vaativuus. Tekemättömät tehtävät ja tehtävien kasaantuminen ovat omiaan lisäämään kiirettä. Kolmasosa korkeakoulu-opiskelijoista kokee itse aiheuttavansa kiireensä, esimerkiksi haalimalla liikaa tehtäviä. Kiireessä aikaa tingitään kavereiden tapaamisesta, lepäämisestä ja jopa nukkumisesta. Tutkimus osoittaa, että nuoret haluaisivat lisää vapaa-aikaa. Jopa kolme neljännestä opiskelijoista ilmoittaa luopuvansa kiireen takia vapaa-aikaan liittyvistä toiminnoista. Työelämässä luovutaan samoista asioista työn vuoksi kuin opiskelijat luopuvat opiskelun takia; vapaa-aikaa tuntuu olevan kaikilla suomalaisilla liian vähän. (Mts. 9-10.)

On hyvin selvää, että jatkuva kiireen tuntu ei ole hyväksi kenellekään. Jos nukkuminen ja hyvinvointiin liittyvät asiat ovat niitä, joista opiskelija karsii, voivat kiireen seuraukset olla opiskelijalle vahingollisia. Tutkimuksen lopussa kirjoitetaan opiskelijoiden hyvinvoinnista seuraavaa. (Mts.10-11.)

Jatkuva kiireen kokeminen voi uhata opiskelijoiden henkistä ja ruumiillista hyvinvointia varsinkin, jos siihen liittyy riittämättömyyden ja paineiden alla olemisen tunteita, kuten tutkimuksemme

mukaan usein käy. Tehokkuusvaatimukset ja nopean tutkintojen suorittamisen tavoittelu eivät ainakaan helpota opiskelijoiden tilannetta. Ajankäytön hallinnalla ja suunnittelulla voivat kiireisyyttä lievittää ne, joiden omilla toimilla on todellisuudessa osuutta asiaan. Arvojen ja aikakäsitysten ristiriidan takia kiirettä kokevia on vaikeampi auttaa. (Mts.10-11.)

Opiskelijoiden uupumista on tutkittu myös Suomen Akatemian huippuyksikössä Jyväskylässä. Tänä vuonna toteutetun tutkimuksen mukaan lukiolaistytöjen uupuminen on yleistä. Varsinkin tunnollisimmat opiskelijat, jotka kokevat paineita suoriutua erinomaisesti, uupuvat helposti. Saman tutkimuksen mukaan korkeakouluopiskelijoista noin kymmenes on uupunut ja noin kolmannelle on riski uupua. Tutkija Katariina Salmela-Aho kommentoi korkeakouluopiskelijoiden opiskelun hiipuvan opintojen edetessä. Hän myös huomauttaa, että opintojen aikainen optimismi ja sen lisääntyminen sekä hyvä itsearvostus auttavat työelämään siirtymistä. Uupumus jo opiskeluaikana ei lupaa hyvää jaksamista työelämässä. (Hartio 2009, 3.)

4.3 Järjestötoimintaan osallistuminen

Vuoden 2002 vapaa-aikatutkimuksen mukaan toimihenkilöt ja opiskelijat olivat aktiivisimpia osallistumaan yhdistys- ja kulttuuritoimintaan (Hanifi 2006, 8). Silti vuoden 2008 korkeakoulujen terveystutkimus osoittaa, että vain 55 % opiskelijoista tuntee kuuluvansa johonkin ryhmään. Jopa kolmannes opiskelijoista koki, ettei kuulu mihinkään opiskeluun liittyvään ryhmään. Osallistumisen erot ovat huomattavat korkeakoulujen välillä: 67 % yliopisto-opiskelijoista sanoi osallistuvansa ainakin muutaman kerran vuodessa johonkin yhdistystoimintaan kun vastaava osuus ammattikorkeakoulussa oli 49 %. (Kunttu & Huttunen 2009, 79-80.)

Tämän hetken matala kansalaisaktiivisuus puhuttaa Suomessa yleisesti järjestökentällä. Sama trendi on kuitenkin huomattavissa myös muualla Euroopassa. European Student Unionin julkaisemassa käsikirjassa Viorel Proteasa (2008) kirjoittaa Euroopan tämän hetkisestä passiivisuudesta. Hän kertoo siitä, miten opiskelijakentällä nähtävä taantumisen aktiivisuudessa on vain hei-

jastus tämän hetken kansalaisaktiivisuuden tilanteesta. Euroopassa olevat poliittiset puolueet menettävät jatkuvasti jäseniä ja äänestysprosentit pysyvät tasaisesti matalina. Hän kirjoittaa, että esimerkiksi toimiminen ei enää tuota riittävää luottamusta puolueille eikä opiskelijakunnille vaan tarvitaan enemmän ponnistuksia, jotta ennakkoluuloja pystyttäisiin rikkomaan. (Proteasa 2008, 13.)

Vaikka yleinen väite on, että yhdistystoiminta on ainakin tulevaisuudessa jollain tavoin kriisissä, voidaan tilanne nähdä myös toisin päin. Moderni yhteiskunta on tulevaisuudessa yhä enemmän ryhmien yhteiskunta. Ihmiset hakevat erilaisista ryhmistä henkilökohtaisen kiinnittymisien pintoja, mielekästä toimintaa ja yhteistä identiteettiä. (Hanifi 2005, 213.)

5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Tämä tutkimus on kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus. Se siis keskittyy enemmän sanoihin ja lauseisiin kuin määrällinen tutkimus, joka perustuu lukuihin (Kananen 2008, 24). Laadullinen tutkimus pyrkii ymmärtämään tutkitun ilmiön syvällisesti ja kokonaisvaltaisesti. (Kananen 2008, 24; Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2007, 157.) Hirsjärvi ja muut (2007, 157) toteavat, että kvalitatiivisessa tutkimuksessa on pyrkimyksenä enemmänkin löytää tai paljastaa tosiasioita, eikä niinkään todentaa jo olemassa olevia väittämiä.

Kvalitatiivinen tutkimus eroaa kvantitatiivisesta tutkimuksesta myös tutkimusprosessissa. Siinä missä kvantitatiivinen tutkimus seuraa tarkkoja sääntöjä, kvalitatiivinen tutkimusprosessi on enemmänkin syklinen prosessi, jossa säännöt ovat löyhempiä. Laadullisessa tutkimuksessa analyysia tehdään koko ajan, eikä vasta sitten kun kaikki aineisto on kasassa. (Kananen 2008, 24.)

Kvalitatiivisen tutkimuksen tiedonkeruuseen ja analysointiin vaikuttaa paljon itse tutkija (Kananen 2008, 25). Vaikka tutkijan tulisi pysyä mahdollisimman objektiivisena, voi se olla vaikeaa. Hirsjärvi ja muut (2007) kirjoittavat, että ob-

jektiivisuutta ei ole mahdollista saavuttaa laadullisessa tutkimuksessa perinteisesti. Tutkija ja se mitä tiedetään kietoutuvat saumattomasti yhteen. (2007, 157.)

Tiedonkeruumenetelmänä tässä tutkimuksessa käytettiin teemahaastatteluja, eli puolistrukturoituja haastatteluja, jotka toteutettiin ryhmä- ja yksilöhaastatteluna. Teemahaastattelussa haastattelun teemat on etukäteen määritelty, ja näiden teemojen mukaan haastattelussa keskustellaan. Teemahaastattelussa kysymysten muoto tai edes kysymykset eivät ole välttämättä kaikille täysin samoja, mutta teemat pysyvät kaikille samoina. (Hirsjärvi & Hurme 2000, 47 - 48.)

Teemahaastattelu valittiin tiedonkeruumenetelmäksi siksi, että sen avulla on mahdollista saada laajempia vastauksia ja enemmän kehitysehdotuksia kuin esimerkiksi kyselylomakkeella. Oletetaan, että haastateltavat ovat motivoituneempia vastaamaan haastattelutilanteessa kyselylomakkeiden sijaan. Haastattelutilanteessa haastattelijat voivat myös tarkentaa kysymyksiä tarvittaessa, toisin kuin esimerkiksi kyselylomakkeita käytettäessä.

Yksilö- ja ryhmähaastatteluista saa erilaista tietoa. Yksilöhaastattelussa haastattelijat ja haastateltavat ovat vuorovaikutuksessa keskenään, mutta ryhmähaastattelussa muut ryhmän jäsenet voivat vaikuttaa haastateltavien vastauksiin. Ryhmähaastattelut voivat olla verraten vapaamuotoisia keskusteluja. Haastattelijat puhuvat usealle haastateltavalle yhtä aikaa ja haastateltavat voivat kommentoida asioita melko spontaanisti (Hirsjärvi & Hurme 2000, 61). Kananen (2008, 75) mukaan ryhmädynamiikka ja ryhmänjäsenten persoonallisuuden piirteet vaikuttavat haastatteluihin. Ryhmähaastatteluissa on varottava, etteivät dominoivat persoonallisuudet pääse lyömään läpi aineistossa.

Toinen opinnäytetyön tekijöistä teki Tutkimuksen menetelmät -opintojaksolla testihaastattelun. Tämän testihaastattelun avulla pystyttiin harjoittelemaan haastattelun tekoa ja haastatteluun sopivien kysymysten laatimista. Lopulliset haastattelukysymykset ovat työssä liitteenä. (Ks. liite 2.) Testihaastattelu oli opinnäytetyön kannalta hyödyllinen. Jälkeenpäin kävi ilmi, että ensimmäiset

kysymykset olivat sävyltään varsin negatiivisia, ja näin ollen tekivät myös vastauksista negatiivisia, vaikka haastateltavan kokemukset olivat positiivisia. Kysymyksiä ei tuolloin osattu ehkä laatia puolueettomasti, tai niin etteivät omat kokemukset olisi tulleet kysymyksien kautta esille tai johdatelleet haastateltavaa vastaamaan tietyllä tavalla. Testihaastattelun perusteella kysymykset tehtiin lähes kokonaan uusiksi. Kysymysten teemoista osa säilyi samoina, osa muuttui.

Puolistrukturoidun haastattelun kysymyksiä laadittaessa tiedon ja teorian määrä voivat vaikuttaa tutkimukseen. Jos tietoa on paljon, voidaan ilmiöön vaikuttavat tekijät ja itse ilmiö rajata hyvinkin tarkasti. Mitä vähäisempi tiedon määrä on, sitä yleisluonnollisempia kysymykset ovat. (Lahtinen 2005, 10).

Haastattelu koostui 22 kysymyksestä. Kysymykset 1 - 3 koskivat informanttien taustatietoja, kysymykset 4 - 7 toiminnan motiiveja, kysymykset 8 - 12 ajanhallintaa, kysymykset 13 - 18 toimintaympäristöjä ja kysymykset 19 - 22 kokemuksia. Joissakin kohdissa edustajiston jäseniltä kysyttiin eri kysymyksiä kuin muilta informanteilta.

Varsinaisten haastattelujen jälkeen tehtiin vielä pienimuotoinen kysely koulutuslajärjestöille. Kysely koski Opiskelija-aktiivina toimiminen -opintojaksoa, joka on ollut vuoden ajan käytössä JAMK:ssa. Kyselyllä haluttiin selvittää, kuinka hyvin opintojakso tunnetaan ja osaavatko opiskelija-aktiivit hakea toiminnasta opintopisteitä. Kyselyä ei teetetty jo haastateltaville, koska heidän kohdallaan opintojakso ei ole ollut vielä käytössä. Vanhoilla toimijoilla opintopisteiden saantikäytäntö on ollut hyvin kirjava, joten heiltä saatavat vastaukset eivät olisi auttaneet tätä asiaa kartoittaessa.

Laadullisessa tutkimuksessa tutkittavien valintaan on kiinnitettävä erityistä huomiota. Kanasen (2008, 37) mukaan tutkittavien tulisi olla tutkimuksen kannalta oleellisia havaintoyksiköitä eli tutkittavien tulisi tietää tutkittavasta aiheesta mahdollisimman paljon. Tärkein peruste informanttien valinnalle oli siis se, mitä he olivat opiskelijakunnassa tehneet, eli se, että haastateltavia olisi jokaiselta tasolta (koulutuslajärjestö, JAMKOn hallitus, edustajisto). Haasta-

teltavilla oli oltava kokemusta opiskelijakuntatoiminnasta, jotta he pystyisivät vastaamaan kysymyksiin. Tästä syystä ensimmäisen vuoden opiskelijoita ei haastateltu. Monella haastateltavalla oli kokemusta useammalta toiminnan tasolta. Lisäksi haastateltavat pyrittiin valitsemaan eri koulutusaloilta, jotta tuloksista saataisi luotettavampia.

Haastateltavien informanttien määrän päättäminen voi olla vaikeaa. Kanasen (2008, 38) mielestä tutkittavaa aineistoa on riittävästi siinä vaiheessa, kun se alkaa toistaa itseään, eli tutkimustuloksia voi yleistää. Kun aineisto toistaa itseään eikä havaintojen lisäys muuta tuloksia, ei aineistoa kannata kerätä enää lisää. Tämä tarkoittaa sitä, että aineistoa on analysoitava tutkimuksen edetessä ja että analysointia ja tiedonkeruuta on synkronoitava. Haastatteluja läpikäydessä huomattiinkin, että vastaukset alkoivat toistaa samoja asioita. Pystyttiin toteamaan, että aineisto oli kylläntynyt vaikka haastateltavien määrä ei ollutkaan suuri.

Haastateltaviin otettiin yhteyttä sähköpostitse ja puhelimitse. Jokaisen yksilöhaastateltavan kanssa sovittiin heille parhaiten sopiva haastattelu-aika ja -paikka. Ryhmähaastatteluun ehdotettiin kolmea eri ajankohtaa, joista valittiin se, jonne oli eniten ilmoittautuneita. Kysymykset (ks. liite 3.) koulutus-alajärjestötoimijoille välitettiin koulutus-alajärjestöjen puheenjohtajien kautta.

Haastatteluista seitsemän tehtiin yksilöhaastatteluina ja yksi ryhmähaastatteluna. Yksilöhaastatteluissa haastateltiin kahta koulutus-alajärjestön entistä puheenjohtajaa, yhtä entistä edustajiston puheenjohtajaa, yhtä JAMKOn hallituksen puheenjohtajaa ja kolmea JAMKOn hallituksen entistä jäsentä, joista yksi oli hallituksen entinen varapuheenjohtaja. Ryhmähaastattelussa haastateltavat olivat kaikki edustajiston jäseniä. Haastateltavista kuusi oli liiketalouden opiskelijoita, kolme opiskeli tekniikan ja liikenteen alalla, kaksi opiskeli sosiaali- ja terveysalalla ja yksi matkailu-, ravitsemis- ja talousalalla. Kyselyn vastauksia saatiin seitsemän kappaletta, joista on kaksi liiketalouden, matkailu- ravitsemis- ja talousalan sekä vaatetuksen ja viestinnän sekä yksi vastaus sosiaali- ja terveysalan koulutus-alajärjestöiltä.

Haastattelut toteutettiin kolmen viikon aikana. Haastatteluista kaksi toteutettiin Helsingissä, yksi Tampereella ja loput viisi Jyväskylässä. Seitsemän ensimmäistä haastattelua tallennettiin digitaalisella nauhurilla ja edustajiston ryhmähaastattelu tallennettiin lisäksi videokameralla. Viimeinen haastattelu tallennettiin kirjoittamalla vastaukset paperille, sillä nauhuri ei enää ollut käytettävissä haastattelupäivänä. Haastattelujen kestot vaihtelivat. Haastattelut olivat kestoltaan varsin lyhyitä, lyhyempiä kuin ennakkoon oletettiin. Lyhin haastattelu kesti seitsemän minuuttia ja pisin haastattelu oli kestoltaan 22 minuuttia 10 sekuntia. Haastatteluissa kestoa tärkeämpi seikka on se, miten kysymyksiin on vastattu. Haastattelut litteroitiin sanatarkasti viimeistä haastattelua lukuun ottamatta. Kun haastattelut oli litteroitu, niitä ryhdyttiin analysoimaan.

Sanatarkan litteroinnin jälkeen haastattelut luettiin läpi ja niistä kerättiin tärkeimmät tulokset kysymys kerrallaan erilliseen tiedostoon. Tämän avulla saatiin kokonais käsitys vastauksista. Tärkeimpien tulosten keräämisen jälkeen päästiin miettimään millä tavalla tutkimuksen tulokset esitettäisiin.

6 TUTKIMUSTULOKSET

6.1 Tutkimustulosten analysointi teemoittain

Seuraavaksi käydään läpi tutkimuksen tuloksia, jotka esitellään teemoittain. Tekstiin on poimittu haastatteluista suoria lainauksia. Haastateltavat voidaan jakaa kahteen ryhmään. Yksilöhaastatteluissa haastateltavat olivat toimineet koulutusala järjestöissä tai JAMKOn hallituksessa, ryhmähaastatteluissa haastateltavat olivat puolestaan JAMKOn edustajiston jäseniä. Selvytyden vuoksi käytämme yksilöhaastattelujen lainauksissa lyhenteitä I1, I2, I3 ja niin edelleen. Ryhmähaastattelun lainauksissa lyhenne on E1, E2, E3 ja niin edelleen. Lyhenne I tulee sanasta informantti ja lyhenne E sanasta edaattori.

Haastattelun alussa selvitettiin haastateltavien perustiedot eli koulutusala ja monentenako opiskeluvuotena oli lähtenyt toimintaan mukaan. Suurin osa (6)

haastateltavista oli liiketalouden opiskelijoita. Tästä voisi päätellä, että liiketalouden koulutusohjelman opiskelijoiden on helppoa osallistua opiskelijakunnan toimintaan. Myös muut syyt voivat vaikuttaa liiketalouden koulutusohjelman opiskelijoiden innokkuuteen osallistua opiskelijakuntatoimintaan.

Mukaan toimintaan oli lähdetty useimmiten ensimmäisenä tai toisena vuotena. Ensimmäisenä vuonna oli lähtenyt mukaan neljä haastateltavista, toisena vuonna kuusi ja kolmantena vuotena toimintaan mukaan oli lähtenyt kaksi vastaajaa. Samantyyppisiä tuloksia on saatu myös opiskelijoiden tukikeskus Nyyti ry:n tekemästä Bileitä ja sitsejä -esikartoituksessa. Siinä todetaan, että opiskelijakuntatoimintaan osallistumisen intensiteetti vähenee opintojen alkuvaiheen jälkeen. (Mäki-Tarkka & Romunen 2001, 33.)

6.1.1 ”Se vaan kiinnosti”

Järjestötoiminnan motiivit -teeman kysymykset koskivat ennakkokäsityksiä ja aikaisempia kokemuksia järjestötoiminnasta. Lisäksi selvitettiin syitä, miksi haastateltava oli lähtenyt mukaan JAMKOn toimintaan. Motiivit toimintaan ovat aina henkilökohtaisia, ja siksi hajontaa vastauksissa oli enemmän tässä teemassa kuin muissa. Silti vastauksista löytyi yhteisiä tekijöitä.

Aikaisemmin teoriaosuudessa (ks. s. 20 - 21) käsiteltiin vapaaehtoistoimintaan lähtemisen motivaatioita. Tekstissä todettiin, että tunneperäinen kokemus tai spontaani uteliaisuus saa ihmiset innostumaan toiminnasta. Myös Bileitä ja sitsejä -esikartoituksessa nousivat esiin samat motiivit toimintaan mukaan lähtemisessä kuin näissä tuloksissa (Mäki-Tarkka & Romunen 2001, 27). Saa-duista vastauksista voi päätellä, että uteliaisuus oli mukana vaikuttamassa, kun mietittiin mukaan lähtemistä. Toisaalta koettiin myös, että kaverit olivat painostaneet mukaan, jolloin alusta asti henkilöllä itsellään ei ole ollut suurta intoa toimintaan. Kuitenkin mielenkiinto voi syntyä myös toiminnasta itsestään. Kun toiminnasta saa tyydytystä, se voi sytyttää mielenkiinnon toimintaan myöhemminkin.

Toimintaan lähdettiin avoimin mielin mukaan. Jos toimijalla oli ennakkokäsityksiä opiskelija-aktiivitoiminnasta, ne liittyivät oppimiseen tai toiminnasta saatavaan hyötyyn. Ennakkokäsitykset vaihtelivat, ja vastauksista nähtiin, että todellisuus ei aina vastannut odotuksia.

”Mä ehkä ajattelin, että se olis se järjestötoiminta sellasta tota niinku hirveen työlästä ja semmosta. Ja varsinki sitten, kun lähti puheenjohtajaks niin se tuntu, että voi nenä, että mitäköhän tästä tulee. Että, että selviääkö. Ja että mä luulen, että sitten rupee puhelimet soimaan ja sähköpostit laulamaan, mitä sitten ei oikeesti kuitenkaa käynty.” (I1)

Suurin osa vastaajista oli ollut aikaisemmin mukana järjestötoiminnassa tai muissa luottamustehtävissä. Tehtävät vaihtelivat luottamusoppilaasta aina poliittiseen nuorisojärjestötoimintaan. Kolmasosalla vastaajista ei ollut minäkäänlaista kokemusta luottamustehtävistä.

Toimintaan lähdettiin usein mukaan kavereiden tai vanhan järjestötoimijan houkuttelemana. Jopa kolme neljäsosaa haastateltavista totesi lähteneensä opiskelija-aktiivitoimintaan mukaan kaverin houkuttelemana. Edustajistoon lähdettiin helposti hetken mielihohteesta, mutta JAMKOn hallitukseen lähtöä oli usein harkittu enemmän. Hallitus- ja koulutusala järjestötoimijoilla myös vaikuttamisen halu nousi esiin toimintaan lähtemisen syynä.

”Sillon syksyllä niin --- [eräs toimija] joka sittemmin siirty JAMKOn hallituksen puheenjohtajaks niin puhu hirveesti ympäri. Mä --- [häneen] tutustuin jossain tossa. Sillon syksyllä hän oli mun, hän oli yks tutoreista ja hän sitten rupes puhumaan ympäri, ja mä sitten vähän kiinnostuin, ja sitten hän sitten painosti ja painosti ja hiillosti ja hiillosti, että tuut sinne syyskokoukseen ja niin mä sit lähin siellä käymään ja sit ennen ku mä huomasin, olinki vähän niinku napattu siihen mukaan.” (I1)

”Ööh. Kun mie oon aina ollu semmonen, semmonen ihminen tavallaan että, että että, pitää vähän niinku toisten puolta. Ja sit yleensäkki se, että ihmiset hirveesti valittaa, että ku tää on huonosti ja toi on huonosti. Mut sit ei oo yhtään halukkuutta tehdä sille asialle jotain. Niin, niin tavallaan mie sit oon sit ite semmonen tai koen tärkeeksi. Että okei, että on paljon ihmisiä, jotka ei halua tehdä asioille mitään, mut eihän mikään muutu, jos sille ny ei tee jotakin, niin tavallaan se halukkuus vaikuttaa asioihin ja, ja sit tavallaan oppia, oppia eri asioita ja ja toki sitte sitte löytää paljon

uusia hyviä kavereita ja muuta, muuta ja mukavaa tietysti ajanvietettä ja hyvin opettavaista niinku kun liiketaloutta opiskelee niin se paljon tietysti liittyy, liittyy, on kokouksia ja muuta mitä sitte. Oppii kokoustekniikan ja muuta, se on ihan hyödyllistä.” (I4)

6.1.2 ”Sinne toimistolle ku menee, niin sieltä ei pääse pois”

Ajankäyttö -teemalla haluttiin selvittää, kuinka paljon tehtävien hoitaminen vie aikaa eri tasoilla, pystyvätkö toimijat opiskelemaan aktiiviaikana ja miten he kokevat itse hallitsevansa ajankäyttöänsä. Haastateltavilta kysyttiin muun muassa, seurasivatko he säännöllisesti ajankäyttöään, vastasivatko oletukset ajankäytöstä todellisuutta ja ottivatko toimijat vastaan ylimääräisiä, oman toimintasektorinsa ulkopuolisia tehtäviä. Vastaukset vaihtelivat eri toimijaryhmien välillä.

Vain yksi vastaaja sanoi seuraavansa ajankäyttöään järjestelmällisesti. Eräs vastaaja koki, että ajankäytön seuraamiseen olisi mennyt turhaa aikaa, joka olisi ollut pois muusta toiminnasta. Aikaisemmin opiskelija-aktiivien ajankäytön seuraamista ei vaadittu, mutta nykyään sitä vaaditaan Opiskelija-aktiivina toimiminen -opintojakson hyväksytyyn suorittamiseen.

Haastattelujen perusteella huomattiin, että edustajiston jäsenyys ei vie paljon toimijan aikaa. Edaattorin on osallistuttava kokouksiin ja niitä valmisteleviin iltakouluihin. Niitä on muutama vuodessa, ja ne kestävät kahdesta kolmeen tuntiin kerrallaan. Toimijoilla saattaa olla myös muutamia työryhmätapaamisia toimikautensa aikana.

”Eipä siinä paljoo aikaa menny...” (E2)

”En ollu missään lautakunnassa. Kokouksissa mitä nyt istu. En kokenut ongelmaksi ollenkaan.” (E3)

Edustajiston puheenjohtajan työsarka on edaattorin työsarkaa laajempi. Puheenjohtajan työmäärä on melkein verrattavissa hallituksen jäsenten työmäärään. Kuitenkaan edustajiston puheenjohtajalla ei ole samanlaista velvoitetta

osallistua aktiivisesti JAMKOn toimintaan kuin hallituksen jäsenillä. Edustajiston puheenjohtaja kuvasi puheenjohtajan rooliaan seuraavanlaisesti:

”[Entinen] edarin puheenjohtaja ja se teki tosi paljon niinku sit sen niinku pakollisen roolin lisäksi, mitä mä sitten niinku tavallaan pyrin jatkamaan, että.. Et on sit niinku semmonen ylimääräinen niinku ei hallituksen jäsen, mutta kuitenkin niinku ihminen, jonka pystyy sitten tarvittaessa tekemään asioita.” (I6)

Edustajiston jäsenet olivat yksimielisesti sitä mieltä, että edaattorina toimiminen ei vaikuta opintojen edistymiseen. Haastateltu edustajiston puheenjohtaja sai myös suoritettua toimikautensa aikana tavoitemäärän opintoja. Hän totesi, että hänen koulutusohjelmassaan läsnäolo tunneilla ei ollut useinkaan pakollista, jolloin opintojen suorittaminen omalla ajalla onnistui.

Koulutusohjelmajärjestöjen puheenjohtajat sanoivat, että järjestön pyörittämiseen liittyvien perustehtävien hoito ei vienyt paljoa aikaa. Samalla he totesivat, että koulutusohjelmajärjestön puheenjohtajan tehtäviin voi kuitenkin upottaa niin paljon aikaa kuin huvittaa. Kun toiminnan mahdollisuudet selkiintyvät, löytyy työtä enemmän.

”Sehän vie aikaa niin paljon, kun siihen haluaa käyttää ja kuinka hyvin sen haluaa tehdä...” (I2)

”...Niin siinä meni aikaa ennenku mä tajusin että mitä kaikkee siinä pystyy tekemään että sitten myöhemmin ku tavallaan pääs jyvälle siitä että mitä kaikkee siinä on niinku ja mitä kaikkee siinä voi tehdä. Sitte se rupes niinku myöhemmin viemään enemmän aikaa. Mutta alussa se ei vieny aikaa.” (I1)

Suurin työmäärä haastattelujen mukaan oli SAMOKin puheenjohtajalla ja heti sen jälkeen JAMKOn puheenjohtajalla ja hallituksella. JAMKOn puheenjohtajuus on täyspäiväistä eli työhön verrattavaa. Puheenjohtajan työmääräksi on määritelty kahdeksan tuntia päivässä, viitenä päivänä viikossa. Varapuheenjohtajan tehtävä on puolipäiväistä, määritelty 15 - 20 tuntiin viikossa. Hallituksen jäsenten työmäärä vaihtelee luottamustehtävän ja oman aktiivisuuden mukaan. Haastateltavistamme hallituksen jäsenistä yksi sanoi hoitaneensa

noin puolipäiväisenä tehtäviään ja toinen sanoi, että hallitustehtävään olisi voinut käyttää jopa 24 tuntia päivässä.

Hallitusten jäsenten työmäärä vaihteli suuresti, joten myös opintoja suoritettiin vaihtelevasti. Opintojen suoritusmäärään vaikuttaa myös koulutusala. Esimerkiksi liiketalouden koulutusohjelmassa läsnäolopakkoa ei aina ole, mikä mahdollistaa joustavamman opiskelun. Liiketalouden koulutusohjelmassa on myös helpompaa saada hyväksilukuja aktiivitoiminnasta kuin esimerkiksi sosiaali- ja terveysalalla. Tällä hetkellä hyväksilukujen saamiskäytäntö on kirjava ja yksiköiden välillä on eroja. Eräs toimija kuvasi tämänhetkistä tilannetta seuraavasti:

”... pitäis helpottaa se kynnys että kun siitä [opiskelija-aktiivitoiminnasta] opintopisteitä on kuitenkin mahdollista saada, niin et se malli olis yhteinäinen ja semmonen helppo, että se ei oo semmosta --- papereitten nyhjäämistä ja --- koulutuspäälliköiden kanssa tappelemista.” (12)

SAMOKin puheenjohtajuus oli vastaajan mukaan varmasti täyspäiväistä työtä. Koska toiminta SAMOKissa on selvästi laajempaa kuin JAMKOn toiminta, vaatii puheenjohtajan tehtävä luonnollisesti enemmän aikaa. Opintojen suorittaminen ei samanaikaisesti ollut mahdollista. SAMOKin puheenjohtajan johdettavana on seitsemänhenkinen täyspäiväinen hallitus ja sen lisäksi vielä kymmenen työntekijää. Toiminta on myös virallisempaa kuin opiskelijakunnan toiminta.

Viisi seitsemästä vastaajasta koki, että heidän oletuksensa opiskelija-aktiivitoiminnan ajallisesta kuormituksesta ei vastannut todellisuutta. Toiminnan koettiin vievän enemmän aikaa kuin oli odotettu. Hallituksen varapuheenjohtaja kuvaili asiaa näin:

”No oikeestaan mulla oli se semmonen ehkä naiivikin oletus siitä, että et no joo, täähän on siis tällanen päätöksentekoelin vaa. Että, niinku joku kunnanhallituksen ja kunnanvaltuuston kokous, että mennään istuu ja otetaan rahat ja ja puhutaan kolme tuntia hasuja. Niin ..Ei se ihan, ei se ihan sitte vastannu, että ku sit selvis siinä ekan kuukauden jälkeen, no jaa, et tässä pitää tosissaan

niinku tehdäkin niinku vähän enemmänkin kaiken maailman asioita. Niin kyllä se niinkun yllätti ihan totaalisesti, et se työmäärä oli niinkun.. huomattavasti suurempi kun mitä, mitä ikinä ois niinku olettanu.” (14)

Kysyttäessä, ottavatko aktiivit vastaan ylimääräisiä tehtäviä, vastaus oli melkein aina kyllä. Yhtä lukuun ottamatta kaikki vastaajat sanoivat lukeutuvansa niihin henkilöihin, jotka eivät osaa sanoa ei. Aktiivit kokivat luottamustehtävän luonteen olevan sellainen, että ylimääräisiä tehtäviä joutuu ottamaan vastaan, halusi tai ei. Eräs toimija vastasi suoraan, että odotukset olivat kovat ja niin sanottuja bonusjuttuja oli tehtävä.

”Kyllä [otin vastaan ylimääräisiä tehtäviä]. Mutta ehkä se on ihan tehtävän luonne mikä sitä vaatii.” (15)

”Öö.. eli henkilökohtaisesti kuulun niihin ihmisiin, jotka eivät osaa sanoa ei. Ja varmasti aika monetkin jotka tämmöseen lähtee niin, niin niin, sanovat, sanovat että no joo, voin mä sen tehdä. Ja yleensä, kun asia esitetään vielä niin että, että tässä ois tämmönen ihan pikku juttu, että ei tää vie kun tunnin tai kaks ja no, okei voin mä sen tehdä ja, ja ja, sitte ku niitä, --- tunnin kahden juttuja kun tulee olemaan sitten aika montaki ku ihmiset huomaa et et, --- [informantti] tekee, se on ihan hyvä tyyppi siinä. niin sitten niitä onkin kymmenen, kakskyt, kolkyt, nelkyt, viiskyet sellasta projektii jossa menee vaan se yks tai kaks tuntii mut, pienistä puroista kasvaa iso joki niin, niin niin, kyllä se sitte, järki, järki taas yhtäkkiä kasvaa päähän et hei niinku hyvä sanoo eikin.” (14)

Toimijoiden kokemukset ajankäyttönsä hallinnasta vaihtelivat. Opiskelija-aktiivitoiminta opetti joitakin toimijoita hallitsemaan ajankäyttöään, sillä lisääntyvä työmäärä vaatii tehokasta ajankäytön suunnittelua. Suurin osa toimijoista kokikin vähintään pärjänneensä työmäärän kanssa.

”... No ajankäyttö oli huonoa silloin [opiskelijakunta-aikana] mutta mitä enemmän tätä tekee niin sitä enemmän tulee rutiinia tähän.” (15)

6.1.3 ”Kai ne ois vaan sanonu, että joo, titulei, heippa... sen kun meet”

Opiskelija-aktiivin toimintaympäristöt -teemalla haluttiin selvittää opiskelija-aktiivien kokemuksia siitä, joustivatko koulutusohjelmat ja tuettiin opiskelijakuntatoimintaa. Selvitettiin myös sitä, miten omasta aktiivitoimijaryhmästä saatiin vertaistukea. Lisäksi haluttiin tietää, kuinka opiskelija-aktiivitoiminta on mahdollista yhdistää muuhun, opiskelun ulkopuoliseen elämään.

Joskus opiskelija-aktiivitoiminta vie aikaa opiskelulta. Kontaktitunneille ei aina pystytä osallistumaan, ja tehtävien palautus voi viivästyä. Vastauksista selvisi, että koulutusohjelmissa oli pystytty joustamaan tällaisissa tilanteissa, jos opiskelija oli joustoa pyytänyt.

”Tota. No oikeestaan jos puhutaan sitä niinkun, niitä tehtäviä mitä opintojaksoihin liittyy niin, niin ei, mutta en mä kyllä sitä niinku kysyäkään että onko tässä jotain joustamisen varaa.” (I1)

Kun kysyttiin opettajilta saatavasta tuesta, vastauksissa ei ollut kovin suurta vaihtelua. Yleensä koettiin, että tukea oli saatu. Parista vastauksesta ilmeni, että jotkut opettajat olivat närkästyneitä opiskelijakuntatoimintaan vetoamisesta syynä poissaoloille tai tehtävien myöhässä palauttamisille. Osa opettajista taas oli osoittanut kiinnostusta aktiivitoimintaa kohtaan ja kannustanut osallistumaan toimintaan. Seuraavaksi muutamien toimijoiden mielteitä opettajien suhtautumisesta opiskelija-aktiivitoimintaan:

”No edelleen niinku tänäkin päivänä itse asiassa monet opettajat tulee kyselemään monen näkösiä asioita, asioita nimenomaan liittyen opiskelijakuntaan tai sitten yleisesti opiskelijoitten tilanteisiin, eli niinkun, kyllä siellä suurin osa opettajista ymmärtää, et mikä on tilanne, mikä on tilanne ja minkä verran tavallaan niinku opiskelijajärjestössä toimiminen vie aikaa.” (I3)

”Eli mä menin silloin uutena puheenjohtajana esittäytymään. Esittäytymään ja vein hallituksen mukanaani silloin, kun mut oli valittu puheenjohtajaks, niin kyllä opettajat niinkun anto, oli aina niinku semmosia hyvin avoimia ja tsemppasivat silleen, että hyvä että

teet tätä hommaa että, että niinku jonkun tätä on tehtävä ja että tää on tärkeä homma.” (11)

”...no se vähän riippuu sitte siitä, niinku opettajasta itsestään ja vois sanoo et jopa henkilökunnan jäsenestäkin itsestään, tulee monenlaista sitte palautetta, palautetta, et jotkut [opiskelija-aktiivit] kun teki joitakin ihan tällöisiä perus..peruskurssejakin niin niin osa [opettajista] oli ihan närkästynyt ja osa taas sitten ei niin.. että että. se vaihtelee paljon niinku [opettajan] persoonasta, persoonasta ja sitte myöskin kurssin aiheista liittyen, että miten, miten joustettiin...” (14)

Vastaajia pyydettiin antamaan konkreettisia kehitysehdotuksia ammattikorkeakoululle siitä, miten opiskelija-aktiiveja voisi paremmin huomioida. Totuus on, että toiminnassa aktiivisesti mukana oleva tarvitsee erityisjärjestelyjä pysyäkseen suorittamaan opintoja. Väli vuoden pitäminen on harvoin taloudellisesti mahdollista eikä auta opiskelijaa valmistumaan ajoissa. Jokaisesta haastattelusta saimme kehitysehdotuksia joustavampaan opiskeluun. Kehitysehdotukset kokosimme erilliseen kappaleeseen toistoa välttääksemme.

Toimintaan mukaan lähtiessä yhteisöllisyys ja muiden toimijoiden kanssa oleminen olivat tärkeitä. Haluttiinkin selvittää, miten tuo yhteisöllisyys koettiin toimintakauden aikana. Vastauksista selvisi, että vertaistukea saatiin. Moni totesi vertaistuen olevan todella tärkeä osa toiminnassa jaksamista. Yksi vastaaja tähdensi, että muut toimijat ovat ainoita, jotka voivat ymmärtää, mitä opiskelija-aktiivitoiminta todella on ja mitä se vaatii. Toinen vastaaja selvensi asiaa seuraavanlaisesti:

”...pääsääntöisesti tai voi oikeestaan sanoo, että melkein poikkeuksetta niin, niinku eri järjestöissä olevat ihmiset niin ymmärtää hyvin toisiaan ja tietää, tietää, että millasta on olla tai tehdä täyspäiväisesti jotain hommaa tai puolipäiväisesti et kyllä niinku siltä puolelta ymmärrystä löytyy.” (13)

Opiskelija-aktiivitoiminnan yhdistäminen muuhun elämään koettiin haastavaksi. Mitä enemmän oli sitoutunut toimintaan, sitä vaikeampi oli yhdistää muuta elämää aktiivitoimintaan. Eri toimijat eri tasoilla kuvailivat asiaa seuraavanlaisesti:

”Kun täyspäiväsesti tekee jotain hommaa, niin kyllä siinä sitten aika hyvin se kaveripiirikin muotoutuu sille puolelle.” (13)

”Öö.. Ai mikä muu elämä? Vois sanoa näin, että, että että, kun tommoseen niinku tavallaan lähtee, niin sit pitää olla..varautua siihen että, että se toiminta niinku pyörii tavallaan koulun ja järjestöelämän välillä. Että ne jotka on järjestöaktiiveja niin, niin niin.. heidän sosiaalinen elämänsä on yhtäkuin se, että ei sitä tavallaan niinku.. lapsuuden ystäviä tai semmosia ystäviä, joiden kanssa tavallaan niin sanotusti hengasi ennen järjestötoimintaan lähtemistä tai ennen tähän varapuheenjohtajan tehtävään lähtemistä lähti, niin, niin niin, ei niihin loppujen lopuks kauheasti tullu pidettyä yhteyttä, koska ei kerran vaan ollu vapaa-aikaa... Siinä mielessä se oli vähän sääli, mutta, mutta.. sen nyt ties kuitenkin, mitä se on, että en hirveesti valita.” (14)

”Se vaatii tiettyjä uhrauksia, mutta ihan hyvin.” (15)

”Kyllähän silleen niinku aika pitkälle näitä hommia tulee silleen viikolla tehtyä, että sitten on se viikonloppu yleensä ollu niinku ihan omaa aikaa.” (12)

6.1.4 ”Kannattaa lähteä järjestötoimintaan mukaan”

Teemahaastattelun viimeisenä teemana oli tarkentaa opiskelija-aktiivien kokemuksia aktiivijalta. Kysyttiin muun muassa, kokivatko he toiminnasta olevan hyötyä, kannattiko toimintaan lähteä mukaan ja ajattelivatko he joskus jatkaa järjestötoiminnassa. Lisäksi haluttiin kuulla, olivatko toimijat nähneet järjestötoimintakokemuksen apuna työnhaussa.

Kaikki toimijat olivat yksimielisiä siitä, että aktiivitoiminta oli ollut hyödyllistä. Kukaan ei sanonut katuvansa toimintaan mukaan lähtemistä vaikka toiminta vaatikin omat uhrauksensa opiskeluista ja muusta elämästä. Yksi haastateltavista oli lopettanut aktiivitoiminnan kesken toimikauden, mutta hänenkin kokemuksensa toiminnasta olivat enimmäkseen positiivisia. Edaattorit olisivat ehkä toivoneet toiminnan olevan konkreettisempaa, mutta hekin olivat yksimielisiä siitä, että toiminta oli hyödyllistä. Yksi edustajiston jäsen kuvaili asiaa näin:

”...tiimeissä ja koulutusajajärjestöissä, semmosissa koen paljon mielekkäämmäks sen työskentelyn, koska siellä tehdään silleen konkreettisemmin asioita. Että mä koin aika kuivakaks ne edustajiston kokoukset. Ja koin sen, tavallaan sen edaattorin päätösvalan ja tarpeen sille edaattorin mielipiteellä olevan niinku hyvinki pieni. Tai paljon pienempi kuin mitä olisin olettanu etukäteen, vaikka on kummikin se ylin päättävä elin.” (E4)

Haastateltavat kokivat oppineensa toiminnasta muun muassa esimies-, neuvottelu- ja suhdetoimintataitoja. Eräs vastaaja koki, että hän osaa nyt ottaa paremmin vastuuta. Kokoustekniikan oppiminen tuli esiin monessa vastauksessa. Lisäksi vastaajat kertoivat oppineensa esiintymis- ja väittelytaitoja, yhdistyksen talouden hoitoa sekä tiimityöskentelyä. Myös tapahtumien järjestäminen, yhteistyökokemukset ja omien mielipiteiden ilmaiseminen sekä perustelutaidot mainittiin oppimiskohteiksi. Eräs vastaaja kertoi myös oppineensa pitämistään työhaastatteluista miten työhaastatteluissa kannattaa käyttäytyä ja millaiset työhakemukset erottuvat joukosta. Oppia koettiin siis saavan monelta eri taholta. Muutama vastaaja kohdensi, että tällaiset oppimiskokemukset ovat ainutlaatuisia.

”Et kyl mä melkein koin, et enemmän se [opiskelija-aktiivitoiminta] ja sit tommoset muut projektit mitä teki niinku sen niinku perusopiskelun lisäksi, niin on ollu niit kaikkeen hyödyllisempia, että niistä se oikee oppi tulee. Teoriaa pystyy lukee itekseenkin, mutta.. mut sitten tommosta kokemusta ei saa kyllä kun tekemällä.” (I6)

Työhausta kysyttäessä moni kertoi, että heillä on CV:ssä maininta järjestötoiminnasta, mutta harvemmallalla oli vielä kokemuksia työhausta. Oli sitten kokemusta työhausta tai ei, vastaajat näkivät, että järjestötoimintakokemus on positiivinen etu työhaussa.

”Kyllä mä vakaasti uskon, että tämä on yksi tapa erottua niistä monien hakemusten joukosta.” (I2)

”No en oo kyllä sellasesta [työnantajasta] kuullu joka ois negatiivisena nähny [järjestötoiminta kokemuksen]. Tää on kuitenkin, se, tavallaan se kokemus minkä tommosen neljän vuoden järjestöuralla voi saada niin on, on tota jotain semmosta mitä ei niinku koulun penkiltä saa mistään. Toi on kuitenkin käytännön koke-

musta niin ei siihen niinkun, lähelle voi päästä opiskelemallakin mutta ei siitä samanlaista saa.” (I3)

Toiminnan kautta muodostuneista verkostoista nähtiin myös olevan hyötyä tulevaisuudessa työnhaussa. Yksi vastaaja kertoi, ettei koskaan ole työllistynyt ilman suhteita. Toinen vastaaja kuvasi asiaa seuraavanlaisesti:

”Sä meetkin työhaastatteluun jollekin jampalle joka kanssa olit hallituksessa tyylin viistoista vuotta sitten tai näin. Niin niin, onhan se etu.... Itse asiassa sain nykyisen työnikin sen avulla, syystä että olen opiskelijakunnassa, öö.. koulutuspoliittisissa asioissa...” (I4)

Kaikki vastaajista kertoivat, että voisivat kuvitella jatkavansa järjestötoimintaa tulevaisuudessakin jossain muodossa. Moni oli myös tällä hetkellä toiminnassa mukana, osa yhä JAMKOn toiminnassa, osa muiden järjestöjen toiminnassa. Eräs vastaaja sanoi, että hänellä on liikaa vapaa-aikaa nykyään ja koki, että tuo aika olisi hyvä käyttää järjestötoimintaan.

”Kyllä mullakin vähän liika vapaa-aikaa, johonkin järjestöön vissiin pitäis ittesä tunkee, mutta en tiä vielä minne.” (E2)

Kaikille toimijoille on jäänyt hyviä muistoja toimintakausistaan. Yksi vastaaja kyllä totesi, että aika yleensä kulta muistot, mutta samalla tarkensi myös, että ei kukaan itseään vapaaehtoisesti räökkäisi. Toiminta koettiin vaativaksi mutta antoisaksi. Seuraavaksi esitellään muutamia mietteitä suoraan toimijoilta.

”Jälkeenpäin ajatellen se oli kyllä niinku tosi semmosta rakentavaa ja semmosta niinkun opettavaista aikaa ja se oli myös aivan älyttömän hauskaa monta kertaa ja itseasiassa hyvin usein oli niinku nimenomaan sillä aktiiviporukalla niin meillä oli ihan mielettömän hauskaa.” (I1)

”Muistelen ihan lämmöllä näin jälkikäteen. Vaikka niinku kyllähän se välillä oli.. hyvin raskastakin puuhaa, mutta kyllä siinä oppi niin paljon asioita ja sai aika paljon irti siitä touhusta monilla eri tavoin. Kuten mainitsin uusien kavereitten ja muiden hyvien puolien lisäksi.” (I2)

”Mut kyllä niinkun pakko sanoo että, päivääkään en vaihtas pois, et vaikka opinnot on venyny alkuperäisestä suunnitelmasta... ei, ei silti niinku harmita pätäkääkään.” (I3)

”Että suosittelen vahvasti muillekin lähtemään mukaan, et kyl se paljon, paljon ottaa mutta kyllä se jotain antaakin.” (14)

6.1.5 ”... et se [opintopisteiden saanti] malli olis yhtenäinen ja semmonen helppo...”

Tämän teeman vastaukset on hankittu teemahaastattelujen jälkeen tehdyn kyselyn avulla. Kysely lähetettiin koulutusala järjestöjen puheenjohtajien kautta toimijoille. Kyselyllä haluttiin selvittää sitä, kuinka tietoisia opiskelija-aktiivit ovat siitä, että he voivat saada opintopisteitä aktiivitoiminnastaan.

Kaikki kyselyyn vastanneet olivat suunnitelleet tai miettineet hakevansa toiminnasta opintopisteitä. Eräs toimija totesi, että on tullut tehtyä sen verran paljon töitä järjestön ja opiskelijoiden eteen, että olisi mukava saada jotain hyötyäkin toiminnasta. Kaksi vastaajista osasi sanoa, että opintopisteitä hakessa pitää olla yhteydessä suoraan koulutuspäällikköön. Muuten vastaajilla ei ollut selkeää kuvaa opintopisteiden hakemisesta.

Opiskelija-aktiivina toimiminen -opintojaksosta oli kuullut viisi lisäkyselyyn vastanneista, mutta vain kaksi osasi kertoa mitä opintojakson suorittaminen vaatii. Kaksi vastaajaa sanoi, että ei ole koskaan kuullut opintojaksosta mitään. Ne kaksi vastaajaa, jotka tiesivät jotain opintojakson suorittamisesta, osasivat kertoa vain hieman opintojakson suoritustavoista. Kukaan ei osannut kertoa, mistä opintojaksossa saadaan pisteitä, eli esimerkiksi kokouksista ja virallisista koulutuksista. Opiskelija-aktiivina toimiminen -opintojakson kuvaus löytyy liitteenä 4.

6.2 Tulosten vertailu timanttimaliin

Aikaisemmin tässä työssä on käsitelty vapaaehtoistoiminnan motivaatioita. Näistä motivaationäkökulmista koettiin tämän opinnäytetyön kannalta merkit-

tävimmäksi Yeungin vapaaehtoistoiminnan timanttimali. Timanttimali selittää syitä siihen, miksi vapaaehtoistoimija on lähtenyt toimintaan mukaan, mitä hän saa toiminnasta ja miksi hän jaksaa jatkaa toimintaa. Timanttimali koostuu neljästä ulottuvuudesta jotka ovat saaminen - antaminen, jatkuvuus ja uuden etsiminen, etäisyys - läheisyys sekä pohdinta - toiminta. Näiden ulottuvuuksien avulla selvitetään vapaaehtoistoimijan motiiveja. Näissä ulottuvuuksissa on samantyyppisiä asioita ja tästä syystä ulottuvuuksien käsittelyssä voi olla päällekkäisyyksiä.

Tämän opinnäytetyön tutkimuksen tuloksista löytyy paljon yhteneväisyyksiä Yeungin timanttimalin kanssa. Vaikka Yeungin vapaaehtoistoiminnan timanttimali on koostettu seurakuntatoimijoiden kokemuksista, on siinä yhtymäkohtia opiskelijakuntatoiminnan motiiveihin. Seurakuntatoimintaan osallistuvien ja opiskelijakuntatoimintaan osallistuvien toiminnan motiivit kuitenkin painottuvat eri tavalla.

Saaminen - antaminen -ulottuvuuteen liittyvät asiat kuten mitä toiminnasta saadaan ja ihmisen halu auttaa toisia. Siinä missä Yeungin tutkimuksessa korostui muiden auttaminen, opiskelijakuntatoiminnassa tätä puolta ei juuri korostettu. Monella toimijalla auttaminen on taustalla, mutta sitä ei tuoda julki samoin kuin Yeungin haastattelemat seurakuntatoimijat toivat. Eräs opiskelijakuntatoimija muun muassa totesi, että oli halunnut olla mukana järjestämässä parempia oloja opiskelijoille. Muita tämän ulottuvuuden asioita olivat muun muassa työkokemuksen saanti ja ajankäytön hallinnan oppiminen. Voidaan tulkita, että opiskelija-aktiivit ovat päässeet kehittämään itseään toiminnan avulla, koska moni mainitsi yhteistyötaitojensa sekä tilanteiden hallintansa parantuneen.

Jatkuvuus ja uuden etsiminen -ulottuvuus käsittelee jo ollutta tietoa ja kokemusta sekä uuden oppimista ja löytämistä. Kuten jo mainittu, monet toimijat olivat olleet aikaisemmin mukana jonkin tyyppisessä järjestötoiminnassa. Tämä tuttuus alentaa jatkuvuus -ulottuvuuden mukaan kynnystä mukaan lähtemiseen.

”...jo lukiossa oikeestaan jo niinku tykästyin siihen [järjestötoiminnan] niinku ilmapiiriin...” (I6)

Uuden etsimisen piirteitä löytyi melkein jokaisesta haastattelusta. Tätä selittää se, että yksi haastattelun kysymyksistä oli, mitä toiminnasta oletettiin oppivan tai oli opittu. Yleisesti ottaen ennen toimintaan lähtemistä ei osattu määritellä mitä toiminnasta voisi oppia. Haastatteluissa kuitenkin käy ilmi, että jotain oletettiin opittavan.

”...en siitä niinku sillä tavalla tietty selvää kuvaa ollut että mitä se on että sitä niinkun oppii pakostikin” (I2)

Etäisyys - läheisyys -ulottuvuus käsittelee ihmisten tapaamista ja yhdessä-oloa. Tulosten perusteella tämä läheisyyden ulottuvuus korostui opiskelijakuntatoiminnassa. Kaikki vastaajat sanoivat että toiminnan positiivisia puolia olivat uudet tuttavat. Me-henki nähtiin tärkeänä jaksamisen kannalta.

”...meillä oli mun mielestä kauheen tiivis ja hyvä se ryhmä ylipäänsä sillon ja niinku useat on ystäviä vieläkin...” (I6)

Pohdinta - toiminta -ulottuvuus korostaa omien arvojen merkitystä sekä mahdollisuutta kasvaa henkisesti. Vastauksissa on huomattavissa että aktiivit ovat huomanneet kehittyvänsä. Seuraava lainaus osoittaa myös sen, että virheitään voi oppia.

”Ensimmäisenä vuonna ihmettelin että minkä takia ei homma pe-laa ja sitten vähän kattelin peiliin ja vähän pyysin palautetta alaisiltani. Sitte sieltä tuli semmosta rakentavaa palautetta minkä sitten perusteella tajusin ja ymmärsin että jaaha, nyt mä oon tehny tässä tän väärin. Mutta ilman järjestötoimintaa en ois sitäkään varmaan [oppinut].” (I1)

Tässä ulottuvuudessa mainittiin myös niin sanotun roolimallin tärkeys toiminnan mukaan lähtemisessä. Monien opiskelija-aktiivien vastauksista selvisi, että toimintaan oli houkutellut mukaan joku vanhempi opiskelija. Yksi syistä toimimiseen oli vaikuttaminen, joka voidaan lukea myös tähän ulottuvuuteen.

”Ehkä tässä on parilla henkilöllä vaikutus... no, kaikki, oikeestaan kaikki syy-osatekijät vaikutti siihen mutta siis kyllähän se, että halu vaikuttaa asioihin ja sitten myös se sosiaalinen toiminta et sitä kautta saa todellaki kavereita. Se on kiinnostavaa toimintaa.” (12)

Kuten aluksi kerrottiin, ulottuvuudet voivat mennä päällekkäin. Hyvä esimerkki tästä on erään opiskelija-aktiivin vastaus. Siinä tulee esille monien ulottuvuuk-sien piirteitä. Jatkuvuus ja uuden etsiminen -ulottuvuudesta esille tulee oppi-misen halu, etäisyys - läheisyys -ulottuvuudesta ihmisten tapaaminen ja yh-dessä oleminen, pohdinta - toiminta -ulottuvuudesta omien arvojen toteuttami-nen.

”Että okei että on paljon ihmisiä, jotka ei halua tehdä asioille mi-tään, mut eihän mikään muutu jos sille ny ei tee jotakin, niin tavallaan se halukkuus vaikuttaa asioihin ja, ja sit tavallaan oppia, oppia eri asioita ja ja toki sitte sitte löytää paljon uusia hyviä kaverei-ta ja muuta, muuta ja mukavaa tietysti ajanvietettä...” (14)

Tästä vertailusta vapaaehtoistoiminnan timanttimaliin huomataan, että opiske-lijä-aktiivitoimijoita motivoivat samat asiat kuin muitakin vapaaehtoistoimijoita. Kun otetaan huomioon mikä opiskelija-aktiiveja motivoi, voidaan heitä aktivoi-da ja auttaa jaksamaan joskus rankassakin opiskelija-aktiiviyössä. Kun opis-kelija-aktiiville jää toiminnasta positiiviset mielikuvat, lähtee hän helpommin vielä myöhemmässäkin elämänvaiheessa aktiivitoimintaan mukaan.

7 POHDINTA

Opinnäytetyön tutkimuskysymys on, miten opiskelijakuntatoimintaa voi yhdis-tää ammattikorkeakouluopintoihin. Tarkoituksena oli myös saada kehitysehdo-tuksia opiskelija-aktiiveilta ammattikorkeakoululle, jotta opiskelijakuntatoimin-taa voidaan kehittää yhteistyössä ammattikorkeakoulun kanssa. Työn tulokset ja kehitysehdotukset esitellään ammattikorkeakoulun TUTTI-työryhmälle, joka on tutkintotehokkuuden parantamisen projektiryhmä. TUTTI-työryhmä on toi-minnassa vuoden 2009 ajan.

Opiskelija-aktiivikentällä aktiivitoiminnan ja ammattikorkeakouluopiskelujen yhdistäminen puhuttaa toimijoita. Koska opiskelijakuntatoiminta on lakisääteistä, toiminnan olisi oltava laadukasta ja jotta toiminta olisi laadukasta, se vaatii opiskelija-aktiiveilta aikaa ja resursseja. Myös opiskelijat vaativat opiskelijakunnaltaan laadukkaita palveluja ja näkyvää edunvalvontaa. Pelkkien juhlien järjestäminen ei riitä, vaan opiskelijat haluavat jäsenmaksuilleen enemmän vastinetta. Tämänhetkisinä resursseilla toiminnan kehittäminen on kuitenkin vaikeaa. Monen toiminnon kehittäminen vaatisi opiskelija-aktiivilta mahdollisuutta ainakin puolipäiväiseen työskentelyyn.

Kuten luvussa neljä kerrottiin, aktiivisen harrastuksen kautta nuori kartuttaa sosiaalista pääomaansa, joka auttaa nuorta henkisessä kasvussa ja aikuistumisessa. Luvussa todettiin myös, että vapaaehtoistoimintaan osallistuneet kokivat jopa kasvaneensa henkisesti vapaaehtoistoiminnan avulla. Opiskelijakunnan tehtäväksi on aikaisemmin tässä työssä lueteltu toimiminen jäsentensä yhdyssiteenä ja heidän yhteiskunnallisten, sosiaalisten ja henkisten, sekä opiskeluun ja opiskelijan asemaan yhteiskunnassa liittyvien pyrkimysten edistäminen. Voidaankin päätellä, että opiskelijakuntatoimintaan osallistuminen aktiivina tai passiivisempänä jäsenenä, olisi opiskelijalle hyödyllistä. Sen avulla opiskelija voi kasvattaa sosiaalista pääomaansa, vahvistaa henkistä kasvuun sekä oppia osallistuvaksi kansalaiseksi. Tämän tutkimuksen tulokset tukevat tätä päätelmää.

Opiskelija-aktiivitoimijoilta saatiin kehitysehdotuksia, jotka olisivat mahdollisia toteuttaa, auttaisivat opiskelijan jaksamista ja ennaltaehkäisisivät opintojen viivästymistä. Aktiiviaikanaan opiskelija tutustuu ammattikorkeakoulun toimintaan ja oppii ymmärtämään sitä paremmin kuin opiskelija, joka ei ole osallistunut aktiivisesti opiskelijakuntatoimintaan. Tämän takia aktiiveilta tulleet kehitysideat vaikuttavat realistisilta ja varsin vähin resurssein toteutettavissa olevilta.

Merkittävin opiskelijaa motivoiva ja opintoja edistävä tekijä on opintopisteet. Opiskelijakuntatoimimisesta saatavien opintopisteiden myöntäminen on helppotunut Opiskelija-aktiivina toimiminen -opintojakson myötä, mutta se koe-

taan yhä vaikeaksi ja epäselväksi järjestelmäksi. Koska opintopisteet opintojaksosta tulevat vapaasti valittaviin opintoihin, tulisi kaikkien koulutusohjelmien opiskelijoilla olla mahdollisuus saada täydet 15 opintopistettä toiminnasta, jos tuntimäärä täyttyy ja tarvittavat suoritukset tulevat tehdyiksi. Opintopisteiden myöntämiseen ei saisi vaikuttaa, vaikka opiskelijalla olisi jo joitakin vapaasti valittavia opintoja suoritettuna, vaan opintojakso pitäisi hyväksyä samanarvoisena kuin muutkin opintojaksot.

Joissakin tapauksissa opiskelija-aktiivin taloudellinen toimeentulo riippuu aktiivitoiminnasta saatavista opintopisteistä. Opintopisteet aktiivitoiminnasta tulevat vasta opintojakson suorittamisen jälkeen, ja tästä syystä opiskelija voi saada selvityspyynnön opintojen edistymisestä Kansaneläkelaitos Kelalta. Tällöin opiskelijan pitäisi pystyä todistamaan, että hän suorittaa opintopisteitä parhailaan opiskelija-aktiivina. Muillakin opintojaksoilla on mahdollisuus saada opintojakson vastuuhenkilöltä todistus siitä, että opiskelija on suorittamassa opintojaksoa. Tällainen selvitys pitäisi olla mahdollista saada myös opiskelijakunta-aktiivitoiminnasta. Jos opiskelija-aktiivi jostain syystä ei saisikaan opintojaksoa suoritettua, joutuisi hän selvittämään asian itse Kelalle. Tässäkin tapauksessa toimittaisiin kuten muissa opintojaksosuorituksissa.

Opintopisteiden myöntäminen aktiivitoiminnasta on perusteltua, koska opiskelija-aktiivi oppii toimintakauden aikana paljon käytännön asioita. Opiskelijat oppivat muun muassa johtamistaitoja, yhdistyksen talouden hallintaa, tiimityöskentelyä sekä tapahtumien järjestämistä. He oppivat perustelemaan mielipiteitään, markkinointi- ja viestintätaitoja sekä perustiedot yhdistystoiminnasta ja kokoustekniikoista. Nämä oppimiskohteet ovat myös vaatimuksena opintojakson hyväksytyyn suorittamiseen.

Toinen tärkeä aktiivitoiminnan mahdollistava ja motivoiva tekijä on joustavuus opintosuoritusten suhteen. Tässäkin asiassa opiskelijat ovat epätasa-arvoisessa tilanteessa eri koulutusohjelmissä. On ymmärrettävää, että jokaisessa koulutusohjelmassa on opintojaksoja, joita ei voi suorittaa olematta paikalla. Toisissa koulutusohjelmissä on myös paljon merkitystä sillä, missä järjestyksessä opintojaksoja suoritetaan. Joustoa olisi silti mahdollista antaa

esimerkiksi raporttien palauttamisessa tai korvaavien tehtävien avulla. Opiskelijakunta-aktiivin on lähes mahdotonta osallistua sataprosenttisesti kontaktitunneille, ja tämä ammattikorkeakoulun tulisi hyväksyä. Opiskelijakunta-aktiivin toimintaan kuuluvat esimerkiksi tapaamiset eri sidosryhmien kanssa, ja nämä tapaamiset sijoittuvat usein päiväaikaan, jolloin opintojaksojen kontaktitunnitkin ovat.

Joustavuus opintojaksojen suoritustavoissa riippuu joskus opettajan tietämyksestä opiskelijakuntatoiminnasta. Tässä tutkimuksessa selvisi, että suurin osa opettajista tietää, mitä opiskelijakuntatoiminta on ja usein kannustaa lähtemään mukaan toimintaan. Kuitenkin joillakin opettajilla ja henkilökunnan edustajilla on hieman vääristynyt käsitys toiminnasta, koska näkyvin osa opiskelijakunnan ja varsinkin koulutusala järjestötoiminnasta ovat opiskelijajuhlat. Tämä ei ole kuitenkaan koko totuus, vaan suurin osa opiskelija-aktiivin ajasta menee edunvalvontatyöhön eli opiskelijoiden hyvinvoinnin parantamiseen. Edunvalvontatyön tulokset näkyvät hitaasti, ja tästä syystä vaikutustyöstä ei ehkä olla niin tietoisia.

Opiskelija-aktiivi voi myös itse helpottaa opintojen ja opiskelija-aktiivitoiminnan yhdistämistä. Opiskelijan kannattaa henkilökohtaista opintosuunnitelmaa laatiessa ottaa huomioon, aikooko hän lähteä mukaan opiskelija-aktiivitoimintaan. Edustajiston tai koulutusala järjestön hallituksen jäsenenä on vielä helppoa yhdistää opinnot ja aktiivitoiminta. Opiskelijakunnan hallituksen toimelle taas pitää varata enemmän aikaa. Jos koulutusohjelma antaa periksi, olisi opiskelija-aktiivin hyvä valita aktiivisimmalle ajalleen opintojaksoja, joilla ei ole läsnäolopakkoa. Opiskelija-aktiivin tulisi myös oma-aloitteisesti pyytää opettajilta joustoa opintojaksojen suorittamiseen, jos kokee siihen tarvetta. Oma-aloitteisuutta tarvitaan myös opiskelija-aktiivitoiminnasta saatavien opintopisteiden hakemisessa.

Tutkimuksen luotettavuudesta on todettava, että tässä tutkimuksessa objektiivisuuden saavuttaminen ei ole aina ollut helppoa. Koska olemme molemmat itse opiskelijakunta-aktiiveja, meillä on jo valmiiksi hyvin selkeät mielipiteet toiminnasta ja sen kehittämisestä. Tutkimuksessa on pyritty käyttämään mah-

dollisimman paljon hyödyksi haastateltavien omia sanoja, suoria lainauksia. Tämä sen takia, että tutkimuksen pääpaino olisi haastatteluista saaduilla vastauksilla eikä tekijöiden omilla mielipiteillä tai kokemuksilla. Samasta syystä pyrimme välttämään keskustelua haastattelutilanteessa. Emme halunneet johdatella haastateltavia vastaamaan tietyllä tavalla, vaan annoimme heidän itse puhua ja miettiä vastauksia.

Opinnäytetyön aloittaminen oli haastavaa. Opiskelijakuntatoiminnasta ei ole paljoa kirjoitettua faktatietoa, joten tietoperustan kokoaminen oli vaikeaa eikä työ päässyt nopeasti alkuun. Alun vaikeuden jälkeen työn tekemiseen löytyi mukava rytmi, ja edistystä oli nähtävissä. Työn teko kumminkin venyi odotettua pidemmäksi, minkä vuoksi mielenkiinto ja innostus alkoivat laskea. Opinnäytetyön valmistumiseen vaadittiin luovia ratkaisuja sekä soveltamiskykyä. Kesken työprosessin huomattiin, että opinnäytetyöstä puuttuu jotain. Tämän takia toteutettiin kysely koulutusala järjestöjen toimijoille Opiskelija-aktiivina toimiminen -opintojaksosta. Kyselyn avulla saatiin kattavampi käsitys opintopisteiden hakemisesta ja saamisesta sekä siitä, ovatko opiskelija-aktiivit tietoisia opintopisteiden hakemiskäytännöistä.

Opinnäytetyömme aiheita voisi tutkia enemmänkin. Ylioppilaskunnista on tehty monia tutkimuksia, mutta ammattikorkeakoulujen opiskelijakunnista vain muutamia. Opiskelijakuntien tunnettuus on hyvin pientä verrattuna ylioppilaskuntiin. Tästä hyvänä esimerkkinä on se, että VESA -verkkosanastosta ei löydy asiasanaa opiskelijakunta, mutta asiasana ylioppilaskunta löytyy. Opiskelijakuntatoiminta kehittyy jatkuvasti ja siitä riittäisi tutkittavaa niin ammattikorkeakoulu- kuin yliopisto-opiskelijoillekin.

Kokonaisuudessaan työprosessi oli opettavainen. Työn aiheen tutkimattomuus tuotti haastavia tilanteita, ja osin tästä syystä olemme käyttäneet paljon Internetistä löytyvää materiaalia. Internet -lähteet vaativat tarkkaavaisuutta ja kriittistä informaationlukutaitoa. Uskomme onnistuneemme lähteiden valinnassa ja Internetin käyttö lähteenä on lisännyt työmme monipuolisuutta ja ajan-kohtaisuutta. Kaikin puolin pyrimme tutkimaan opiskelijakuntatoimintaa ja työmme tutkimusongelmaa mahdollisimman monipuolisesti. Toivomme, että

työmme antaa kaivattuja kehitysehdotuksia opiskelijakuntatoiminnan yhdistämiseksi opiskeluihin ammattikorkeakoulussa. Toivomme myös työmme tulosten kehittävän opiskelijakunnan toimintaa yhteistyössä ammattikorkeakoulun kanssa.

LÄHTEET

Ammattikorkeakouluopinnot, 2008. Jyväskylän ammattikorkeakoulun opinto-opas. Viitattu 29.3.2009. [Http://www.jamk.fi/opiskelijoille](http://www.jamk.fi/opiskelijoille), opinto-opas, opiskelijana JAMKissa.

European Students' Union. History of ESU. Viitattu 4.6.2009. [Http://www.esib.org](http://www.esib.org), about ESU, history of ESU.

Hanifi, R. 2005. Yhdistykset ja liikkeet vuosituhaten vaihteessa. Teoksessa Yksilöllisiä valintoja, kulttuurien pysyvyyttä. Vapaa-ajanmuutokset 1981-2002. Toim. M. Liikanen, R. Hanifi & U. Hannula. Helsinki: Tilastokeskus, 213-219.

Hanifi, R. 2006. Ketkä jäävät yhdistys- ja kulttuuritoiminnan ulkopuolelle? Hyvintointikatsaus 1, 8.

Hartio, I. 2009. Lukio uuvuttaa tytöt. Keski-suomalainen 6.5.2009, 3.

Helve, H. 2009. Nuorten vapaa-aika, luottamus ja sosiaalinen pääoma. Teoksessa Suomalainen vapaa-aika. Arjen ilot ja valinnat. Toim. M. Liikanen. Helsinki: Gaudeamus, 250-269.

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2000. Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Helsingin yliopisto.

Hirsjärvi, S. Remes, P. & Sajavaara, P. 2007. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.

Hälikkä, A. Junkkari, T. & Viitasalo, K. 2007. HAAGA-HELIA ammattikorkeakoulu. Teoksessa Korkeakouluopiskelija yhteiskunnallisena toimijana. Kansallinen benchmarking-arviointi. Toim. S. Saari. Tampere: Korkeakoulujen arviointineuvosto, 121-127.

JAMKO. 2006. Viitattu 26.4.2009. [Http://www.jamko.fi](http://www.jamko.fi), toiminta, dokumentit, JAMKOn säännöt.

Juusola, H. 2009. Materiaalia opinnäytetyöhön. Sähköpostiviesti 12.2.2009. Vastaanottaja E. Salo. SAMOKin kansainvälisten asioiden asiantuntijan lähettämä sähköpostiviesti kansainvälisestä opiskelijakuntatoiminnasta.

Kananen, J. 2008. Kvali. Kvalitatiivisen tutkimuksen teoria ja käytänteet. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Kielitoimiston sanakirja. 3. osa. S-Ö. 2007. Toim. E. Grönros. Helsinki: Kotimaisen kielen tutkimuskeskus.

Kunttu, K. & Huttunen, T. 2009. Korkeakouluopiskelijoiden terveydentutkimus 2008. Helsinki: Ylioppilaiden terveydenhuoltosäätiö.

L 9.5.2003/351. Ammattikorkeakoululaki. Viitattu 29.3.2009. Säädös valtion säädöstietopankki Finlexin sivuilla. [Http://www.finlex.fi](http://www.finlex.fi), ajantasainen lainsäädäntö.

Laitinen, H. 2006. Vapaaehtoisen osallistumisen syitä ja selityksiä. Teoksessa Tule mukaan. Osallistumisen edellytyksiä järjestötyössä. Toim. H. Laitinen. Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu, 6-19.

Lampinen, O. 1998. Suomen koulutusjärjestelmän kehitys. Tampere: Gaudemus.

Leijola, L. Selvinen, K. Suikkanen, H & Yrjölä, A. 2004. Opiskelijoiden ajankäyttö ja kiireen kokemukset. Helsinki: Helsingin yliopisto, Maantieteen laitos. Viitattu 16.3.2009. Elektroninen aineisto <http://urn.fi/URN:NBN:fi:ELE-1005319>

Malin, M. Lastensuojelunkäsikirja. Viitattu 12.05.2009. [Http://www.sosiaaliportti.fi](http://www.sosiaaliportti.fi), Lastensuojelun käsikirja, työprosessi, ehkäisevä lastensuojelu, ehkäisevän työn toteuttaminen, nuoret ja ehkäisevä työ.

Metsämuuronen, J. 1997. Omaehtoinen oppiminen ja motiivirakenteet. Helsinki: Opetushallitus.

Mäki-Tarkka, J. & Romunen, S. 2001. Bileitä ja sitsejä. Korkeakouluopiskelijoiden ajatuksia yhteisöllisyydestä. Helsinki: Nyyti ry.

Niitamo, P. 2002. Tunneperäinen ja tietoperäinen motivaatio. Teoksessa Mikä meitä liikuttaa. Modernin motivaatiopsykologian perusteet. Toim. K. Salmela-Aro & J. Nurmi. Jyväskylä: PS-kustannus, 40-52.

Nurmi, J. & Salmela-Aro, K. 2002. Modernin motivaatiopsykologian perusta ja käsitteet. Teoksessa Mikä meitä liikuttaa. Modernin motivaatiopsykologian perusteet. Toim. K. Salmela-Aro & J. Nurmi. Jyväskylä: PS-kustannus, 10-27.

Opiskelijaedustajan opas. Jyväskylän ammattikorkeakoulun opiskelijakunta JAMKO.

Opiskelijakunnan asemaa esitetään vahvistettavaksi. 2009. Säväys 5. Viitattu 22.5.2009. [Http://www.samok.fi](http://www.samok.fi), tiedotus.

Opiskelu ja tutkinnot ammattikorkeakoulussa. Opetusministeriön teemasivut. Viitattu 29.3.2009. [Http://minedu.fi](http://minedu.fi), koulutus, ammattikorkeakoulutus.

Peltonen, M. & Ruohotie, P. 1992. Oppimismotivaatio. Teoriaa, tutkimuksia ja esimerkkejä oppimishalukkuudesta. Helsinki: Otava.

Proteasa, V. 2008. Pillars of the student movement. Teoksessa For a stronger student movement- The Student Union Development Handbook. Brussels: European Student's Union, 11-23.

Rask, M. 2002. Ammattikorkeakoululaitoksen vakiintuminen ja uudet haasteet. Teoksessa Omalla tiellä. Toim. J-P. Liljander. Helsinki: Edita-Prima, 31.

Raudaskoski, L. 2000. Ammattikorkeakoulun toimintaperustaa etsimässä. Toimilupahakemusten sisällönanalyttinen tarkastelu. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.

SAMOK. 2008. Viitattu 26.4.2009. [Http://www.samok.fi](http://www.samok.fi), SAMOK, yleisesittely.

Toivanen, M. 2008. Julkaisematon lähde.

Uuden opiskelijan opas 2008. Jyväskylän ammattikorkeakoulun opiskelijakunta JAMKO.

Yeung, A.B. 2005a. Tutkimustyökaluja vapaaehtoisuuden mysteeriin. Teoksessa Vapaaehtoistoiminta. Anti, arvot ja osallisuus. Toim. M. Nylund & A. Yeung. Tampere: Vastapaino, 83-103.

Yeung, A.B. 2005b. Vapaaehtoistoiminnan timantti. Teoksessa Vapaaehtoistoiminta. Anti, arvot ja osallisuus. Toim. M. Nylund & A. Yeung. Tampere: Vastapaino, 104-125.

LIITTEET

Liite 1. Ote JAMKOn puheenjohtajan työaikaseurannasta

1	Tiedotetekstien tekeminen
3	Hallituskähmännän valmistelu (markkinointitilaisuus uusille kiinnostuneille JAMKOLaisille)
2,5	Hallituskähmintä (markkinointitilaisuus uusille kiinnostuneille JAMKOLaisille)
3	Vuosijuhlapuheen kirjoittaminen
1	Viikkotiedotteet +sähköposti
1	viikkotiedote ja sähköpostit
0,5	Tutorrekrytointi esityksen valmistelu
0,5	Tutorrekrytointi hoitotyön opiskelijoille
1	Alustuspuheenvuoro ristiinarvioinnin paneelikeskusteluun
0,5	Rehtorin tapaaminen ja syksyn aamukahvien sopiminen
1,125	AMKOTA-tilastoihin tutustumista
1	Synergiaryhmän kokousmateriaaliin perehtyminen
2,5	Opiskelijoiden kuntavaaliteesien valmistelua
2,75	Kuntavaalitempauksen suunnittelua ja palaveri Jyyläisten kanssa
0,75	Rehtorin aamukahvien asialistan valmistelu ja lähetys
1,75	Ristiinarvioinnin palautevierailuun valmistautuminen
2	Ristiinarvioinnin palautevierailuun valmistautuminen
1	Palaveri Kouken päällikön kanssa ohjauspalveluista
2	JAMKin avajaiset (opiskelijakunnan edustajana
1	Palaveri Jyyn hallituksen jäsenten kanssa
1	Rehtorin aamukahvit
1	Tapaaminen kokoomuksenedustajan kanssa liittyen opiskelijoiden kuntavaaliteeseihin
3	Kommenttikierrokselle tulleen liitokokousmateriaalin läpikäynti
1,5	JAMKin uuden ohjausjärjestelmän läpikäynti
2,5	Samokin poliittisen ohjelman ja strategian läpikäynti ja keskustelu muutostarpeista PJ-evakossa Porissa
2	Liiton toimintasuunnitelma ja talousarvion käsittely PJ-evakossa Porissa
1,5	Liittokokousmateriaalien kommentointi
1,25	Liittohallituksen henkilövalinnat, puheenjohtajien esittäytyminen ja kyselytunti
0,5	AMK-identiteettikampanjan kannari
2,5	Esok loppupuheenvuoron kirjoittaminen
3	Esok loppuseminaariin osallistuminen ja opiskelijakunnan edustajana paikalla

1	Palaveri kehitysjohtajan kanssa opintojaksopalautteesta
3	Rehtorin aamukahvien valmistelu (jopo-lutakko 2009, opiskeluterveydenhuollon selvittelyä, opintojaksopalautteet jne.)
1	Rehtorin aamukahvit (Jopo-Lutakon esittely)
5	Päivitetyn liittokokousmateriaalin läpikäynti ja kommentointi
0,25	Palaveri kehitysjohtajan kanssa vuoden koulun sisäisistä työryhmistä
2	Opiskelijoiden kuntavaaliteesien perusteluiden kirjoittaminen
2,5	Maalaiskunnan kunnantalon "valtaus" ja teesien esittely yhdessä JYYn kanssa
1	Kuntavaalipaneelin kysymykset, palaveri JASTOn pj:n kanssa
0,5	Vaalipaneelikysymykset vpj:n kanssa
1,5	JAMKOn vaalipaneeli
1	Edustajistovaalityötä
12,5	Samokin Puheenjohtajatapaaminen Helsingissä
3	Puheenjohtajistopalaveri (Samokin liittari jne.)
4	Liittokokousmateriaalin käsittely hallituksen kanssa
3	Valkeakoskenliiton palapeli, liittokokousmateriaalin läpikäynti, hallitushaastattelut
1	Kyselyihin vastaaminen (vaalit, opala)
3	Turvattomuusseminaari Paviljonki
1	Rehtorin aamukahvien valmistelu
1	Rehtorin aamukahvit: OTH, JOPO-Lutakko
1	Opiskeluterveydenhuollon valmisteluryhmän selvittelyä
0,5	Opiskelijapalautteet
2	Esitysten teko liittokokousta varten
12,5	SAMOKin liittokokous
9	SAMOKin liittokokous
4	Opetussuunnitelmien läpikäynti
2	Vaaliliiton kanssa tapaaminen ja suunnitelman teko kokousta varten
2	AHOT seminaarin paneelikeskusteluun valmistautuminen (raportin ja suositusten läpikäynti)
5,5	Aiemmin hankitun osaamisen tunnistamisen ja tunnustamisen seminaari ja paneelikeskusteluun osallistuminen
1,25	Voimavaraopintojen palautteiden läpikäynti ja asian valmistelu rehtorin tapaamiseen
1,5	Johdon tapaaminen
3,5	Laatu- ja arviointiryhmän työkokous (laatuysikköarviointi hakemusten valmistelu)
2,5	Keskustelutilaisuus aiemmin hankitun osaamisen tunnistamisesta ja tunnustamisesta, ja oppimisen arvioinnin käytänteistä
2	Opiskelija-aktiivina toimiminen JAMKissa opintojakson esityksen valmistelua synergiaryhmän kokoukseen
1,5	Toimintasuunnitelman tekoa
2,5	Synregiaryhmän esityksen valmistelu, muiden kommentit

2	Aloittavien opiskelijoiden infojen valmistelu (powerpoint-esitys)
1,5	Strategiatyötä
2	Hallituksen ilta (tilanpäivitys)
3	Perehdytysmateriaalien tekoa ja perehdytyksen suunnittelu
1,5	Syksyn suunnittelua ja aikataulujen sovittelua
1,5	Tuloslaskelmat alkuvuodelta ja syksyn suunnittelua
0,5	Hallituksen strategiapäivän muistion läpikäynti
2,5	Opiskelijakunnan strategian luonti
2	Puheenjohtajistopalaveri syksyn tapahtumista (edustajistovaalit jne.)
0,5	Opiskelijan Jyväskylän tilanne päivitys
0,5	Edustajistovaalien aikataulutusta
2	Opintojaksokuvauksen teko
1	Palaveri varapuheenjohtajan kanssa (Nightin sopimus)
1	JAMKOn pj-ex-pj-tapaaminen
1,5	Opintojaksokuvauksen valmistelu KAJ-kommenttien perusteella
1	Lutakko-Jopo2009 palaveri Oy:n talous ja hallintopäällikkö Janne Niemisen kanssa
1	Pj-palaveri ensi vuoden kuvioista, seuraavan vuoden suunnittelua
1	Palaveri Jopon päällikön kanssa. Ravintola Idean visiointia ja luonnostelua
1,5	Ravintola Idea -kuvion suunnittelu ja luonnostelu
1,25	Tursajaisten purku
1	Jopo-Idea kuvion esityksen kommentointi
0,5	Jäsenkehityksen seuranta
1,25	Tuloslaskelmat ja talouden seuranta
1,5	Jopo-lutakko jatkotoimenpiteiden miettiminen
1,5	Palaveri edustajiston puheenjohtajan kanssa
2	Vuoden 2009 toiminnan suunnittelu (toimintasuunnitelman pohja)
2	Tosun valmistelu
2,5	Hallituksen kokouksen valmistelu (Tosu2009)
3	Osakeyhtiön hallituksen kokouksen valmistelua ja kokousmateriaalien kommentointi
3	JAMKOn pj-ex-pj-tapaaminen
2,5	JAMKOn jäsenyyden seuranta, keruu. Koulutuslajärjestöjen jäsenyyden ja koulutuslajärjestöille jäsentietojen lähettäminen
2	Toimintasuunnitelman tekeminen
2,75	Toimintasuunnitelma2009
3	Hallituksen iltakoulu (toimintasuunnitelma2009)
1,5	Puheenjohtajistopalaveri
2	JAMKOn strategian päivittämisspalaveri
6	JAMKOn strategian pohjalta tehtyjä analyysejä ja valmistelutoimia ensi vuoden strategian päivittämistä varten

2,5	Strategiaanalyseja JAMKOn strategiasta
2	Jäsenkyselyn laatimispalaveri
1	Strategian suunnittelua ja valmistelua

Liite 2. Haastatteluissa käytetyt kysymykset

Peruskysymykset

1. Koulutusala, koulutusohjelma ja mahdollinen suuntautuminen
2. Missä vaiheessa opintoja lähdit mukaan toimintaan?
3. a) Mitä teit opiskelijakunnassa?
b) Edaattorina ollessasi, olitko mukana lautakunnissa tms.?

Motiivit

4. Oliko sinulla ennakkokäsityksiä järjestötoiminnasta?
5. Oletitko oppivasi jotain toiminnasta? Jos, niin mitä?
6. Oletko aikaisemmin mukana opiskelijajärjestötoiminnassa tms.?
7. Mikä sai sinut lähtemään mukaan toimintaan?
Syventävät: Oliko sosiaalisuus vai vaikuttaminen vaikuttava tekijä?
Lähditkö mukaan omasta kiinnostuksesta vai puhui joku ympäri?

Ajanhallinta

8. Kuinka paljon tehtäväsi hoitaminen vei aikaa?
9. Seurasitko ajankäyttöäsi järjestelmällisesti?
10. Vastasivatko oletukset todellista ajankäyttöäsi?
11. Miten hallitsit ajankäyttöäsi?
Syventävä: Otatko vastaan ylimääräisiä tehtäviä?
12. a) Kuinka paljon sait suoritettua opintoja per toimintakausi? (Jos olit läsnä oleva)
b) Edaattorille, Vaikuttiko edaattorina toimiminen opintojen suorittamiseen.

Toimintaympäristöt

13. Joustiko oma koulutusohjelmasi?
14. Saitko ymmärrystä/tukea opettajilta?
15. Onko antaa kehitysehdotuksia ammattikorkeakoululle?
16. Saitko vertaistukea muilta järjestöaktiiveilta?
17. Miten järjestöelämän yhdistäminen muuhun elämään onnistui?

18. EDAATTORI: Jos olit muissa hommissa, (esim. KAJ,) ja tehtävät menivät päällekkäin, onnistuiko koulu jne.? Kehitysehdotuksia?

Kokemukset

19. Koitko järjestötoiminnan hyödylliseksi?

20. Opitko jotain konkreettista opiskelija-aktiivina toimimisesta?

21. Onko järjestötoiminnasta ollut hyötyä työnhaussa?

22. Millä mielellä ajattelet aktiiviaikaasi jälkikäteen? Aiotko jatkaa järjestötoimintaa?

Liite 3. Kysely koulutuslajärjestöille

Teemme opinnäytetyötä opiskelijakuntatoiminnan yhdistämisestä opiskeluun ammattikorkeakoulussa. Pyytäisimme nyt teitä auttamaan meitä. Tarvitsemme kustakin koulutuslajärjestöstä **KAKSI** vastausta seuraaviin kysymyksiin. Voitte vastata kysymyksiin itse, tai välittää viestiä eteenpäin koulutuslajärjestön hallituksen jäsenille. Vastaukset voi lähettää osoitteeseen sari.huttunen.mpa@jamk.fi.

Ystävällisin terveisin,
Sari Huttunen ja Elina Salo

Seuraaviin kysymyksiin saa vastata mahdollisimman laajasti!

1. Koulutusala, koulutusohjelma ja mahdollinen suuntautuminen
2. Missä vaiheessa opintoja lähdit mukaan toimintaan?
3. Mikä sai sinut lähtemään mukaan toimintaan?
4. Koetko koulutuslajärjestötoiminnan hyödylliseksi?
5. Mitä hyvää ja huonoa toiminnassa on? Toiminnan järjestäminen, toimivuus jne.
6. Oletko kuullut opiskelija-aktiivina toimiminen - opintojaksosta?
 - a. Jos olet, tiedätkö mitä sen suorittaminen vaatii ja kuinka paljon siitä voi saada opintopisteitä?
7. Oletko suunnitellut hakevasi toiminnasta opintopisteitä? Tiedätkö miten hakea opintopisteitä?

Liite 4. Opiskelija-aktiivina toimiminen -opintojakson kuvaus

Lukuvuosi:	2008-2009
Koodi:	ZZAJ0100 /
Nimi:	Opiskelija-aktiivina toimiminen JAMKissa
Opintopisteet (ECTS):	5
Opintojakson kuormittavuus tunteina:	- Opiskelijakunnan edustajiston kokoukset 10 h - Opiskelijakunnan hallituksen kokoukset 0-40 h - Samokin ja JAMKOn koulutukseen osallistuminen 10-45 h - Oman sektorin projektien toteuttaminen 45-125 h - JAMK:n työryhmien kokouksiin osallistuminen 0-20 h - Tekstien tuottaminen ja tiedotus/markkinointityö 10-30 h - Ristiinarvioinnit 40 h - Osallistuminen JAMKOn tiimeihin 10-40 h - Koulutusala-järjestön hallituksen kokouksiin osallistuminen 10-40 h - Ammattiliittojen opiskelijajärjestöjen koulutukseen osallistuminen 0-15 h Yhteensä 135-405 tuntia opiskelijan työtä.
Tyyppi:	Vapaasti valittavat opinnot
Kohderyhmä/Taso:	AMK-tutkinto
Koulutusala:	Yhteiset opintojaksot
Suosittelava opintovuosi ja lukukausi:	–
Edeltävä osaaminen:	Valinta JAMKOn hallitukseen/edustajistoon tai koulutusala-järjestön hallitukseen ja opintojakson hyväksyminen osaksi opiskelijan HOP-Sia.
Osaamistavoite:	Opiskelija - perehtyy opiskelijakuntatoimintaan ja yhdistystoimintaan - kykenee työskentelemään sekä itsenäisesti että ryhmässä yhteisten sovittujen päämäärien saavuttamiseksi - ymmärtää sisäisen yrittäjyyden merkityksen tavoitteiden saavuttamisessa ja pystyy kehittämään omaa sisäistä yrittäjyyttään - osaa toimia sekä paikallisessa että valtakunnallisessa opiskelijapolitiikan toimintaympäristössä - hallitsee kokoustekniikan ja -käytännöt - osaa tuottaa tiedotustekstejä - osaa hyödyntää tieto- ja viestintätekniikkaa työelämän tarpeiden mukaisesti - osaa suunnitella ja toteuttaa projekteja.
Kompetenssit:	
Sisältö:	- Oppimisvalmiuksien kehittäminen - Ammatillinen kasvu ja kehittyminen - Opiskelijakunta- ja yhdistystoiminta - Kokoustekniikat ja -käytännöt - Projekti-, tiimi- ja ristiinarviointityöskentely - Raportointi, tiedottaminen ja markkinointi
Opiskelumateriaali:	Opiskelijakunnan toimintasuunnitelma, toimintakertomus, strategia ja muut asiakirjat, koulutusala-järjestöjen vastaavat dokumentit, yhdistystoimintaan liittyvä kirja.

Tukimateriaali:	–
Toteutustavat ja opetusmenetelmät:	Projektityöskentely, ohjauskeskustelut, itsenäinen työskentely, koulutuksiin/kokouksiin ja työryhmien toimintaan osallistuminen.
Arviointi:	Itsearviointi eli oman toiminnan refleктоiva raportointi kauden päätyttyä. Vertaisarviointi, jonka järjestäminen on JAMKOn vastuulla. Koulutuspäällikkö vastaa arvioinnista suoritusten perusteella.
Suoritukset:	Seuraavat osiot tulee olla suoritettuna toimikauden loputtua: - Oman sektorin osuus toimintasuunnitelmaan ja toimintakertomukseen - Ohjauskeskustelut - Aktiivinen osallistuminen hallituksen ja/tai edustajiston kokouksiin - Oman sektorin projektien toteuttaminen - Työryhmien kokoontumisiin osallistuminen - Aktiivinen osallistuminen Samokin tai JAMKOn koulutuksiin - Yhdistystoiminnasta kertovaan kirjaan liittyvä essee/keskustelu - Raportti oman osaamisen kehittymisestä - Päiväkirja/ portfolio - Työaikaseuranta
Arviointiasteikko:	Hyväksyty-Hylätty
Vastuuhenkilö:	Minna Peräkylä (pääsihteeri JAMKO), Koulutuspäälliköt
Toteutuskieli:	suomi
Lisätiedot:	Opintojaksolle ilmoittaudutaan ASIOssa. Tutoroinnista on oma opintojaksonsa: ZZAJ0200 Opiskelijatutorointi. Kompetenssit: Itsensä kehittäminen, viestintä- ja vuorovaikutusosaaminen, kehittämistoiminnan osaaminen, organisaatio- ja yhteiskuntaosaaminen
Laadunvarmistus:	Ammattikorkeakoulussa on käytössä Korkeakoulujen arviointineuvoston auditoima laadunvarmistusjärjestelmä. Opintojaksoja kehitetään opiskelijoilta koottavan opintojaksopalautteen perusteella.
Vilpinehkäisy:	Ammattikorkeakoulun opiskelijat ja henkilöstö toimivat yhteisesti hyväksytyjen (Sisäinen hallitus 5.12.2007) eettisten periaatteiden mukaisesti.
Julkaistu:	01.08.2008